

پہ سراج الخبار کرد پښتو شعر

Ketabton.com

لیکوال: پوهنیاړ محمد شاپور "احمد زی"

محمد شاپور "احمد زی" د احمد جان زوی په ۱۳۴۰ کال د لوگر ولایت د سرخ آب په کلي کې زېږېدلی. خپلې لومړنۍ زده کړې یې د سرخ آب په متوسطه او بیا د عامې ادارې له مسلکي لیسې څخه فارغ شوی دی. لیسانس او ماسټري یې د کابل پوهنتون د ژبو او ادبیاتو پوهنځي د پښتو څانګې څخه تر لاسه کړي دي. د ۱۳۶۳ کال په وروستیو کې د ژبو او ادبیاتو د پوهنځي د پښتو څانګې په علمي کدر کې د استاد په توګه مقرر شو.

په ۱۳۶۴ کال کې ننگرهار پوهنتون ته تبدیل او د دغه پوهنتون د ژبو او ادبیاتو د پوهنځي د رئیس او استاد په توګه یې دنده تر ۱۳۶۷ کال پورې ترسره کړه. په ۱۳۶۷ کال کې پاکستان ته مهاجر شو. او بیا د ۱۳۶۸ کال په اوږدو کې استرالیا ته مهاجر شو. اوس په استرالیا کې د ژباړن او ترجمان په توګه کار کوي.

او دا هم د لیکوال د غزل یوه بیلګه :

دئ فساد رشوت روان په ادارو کې
نشته رحم د کاتب رئیس په زړو کې
خداي د مکړه د چارواکو سره کار بند
خلاص به نشي هم په میاشتو په کلو کې
که ترې وپوښتي دا کار مې څنګه کیږي
وایې ته پیسې ډالر لرې جیو کې
که پیسې وي خلاصوو د کار په منډه
بې پیسو د ځنډوو ډېر په وعدو کې
هم دې لېرو له یوه دفتره بل ته
تر څو سترې شې په تلو او په راتلو کې
یا خو دا چې به له چانه پیسې پور کړي
یا خو نه خلاصیږي کار نژدې وختو کې
دلته حق دئ خوړل کیږي د بي وزلو
نا حق حق دئ احمد زیه په پیسو کې

	سرلیکونه
۱-۷	۱ - سریزه
۷۴ - ۸	۲ - دشعرونو مجموعه
۷۷ - ۷۵	۳ - داوسنی اوسراج الاخبار رسم الخط پرتله
۷۸	۴ - نتیجه
۷۹	۵ -

سريزه

له ۱۹۱۱ تر ۱۹۱۹ کال پورې سراج الاخبار د افغانستان په مطبوعاتو کې ستر رول لوبولی دی. اوډېر شاعران اولیکوالان یې دې ته هڅولي، چې قلم راواخلي او د پښتو ژبې او ادبیاتو له پاره خدمت وکړي. سراج الاخبار د افغانستان په ادبیاتو کې یونوی تحول رامنځ ته کړ، او هغه دا چې سراج الاخبار په ادبیاتو کې دنوي دیموکراسۍ لارښوونه کړې ده، په ټولنیز بدلون کې یې خپل رول لوبولی دی. چې په دې برخه کې دهیواد دخلکو راویښول داقتصادي او کلتوري مسایلو له پاره په کلکه مبارزه، او دخلکو شعور ته وده ورکول رابرسیره شوي وو. په دې ډول د سراج الاخبار جریدې د افغانستان خلکو ته ډېر زیات عرفاني خدمت کړی دی. په همدغه وخت کې پښتو ژبې په چټکتیا سره گامونه پورته کړه. د سراج الاخبار په پانوکي د پښتو شعرونه، متلونه او د نثر ټوټې چاپ شوي دي. هغه شاعران اولیکوالان چې د (خوانانو افغانانو) یاد محمود طرزي په قول داخوان افغان په سیاسي نهضت کې شامل وو. دوی دخپل وخت داسې خلک وو چې ځانونه یې په عصري علومو سمبال کړي وو، چې ددې دورې یو مشهور روشنفکره شاعر غلام محی الدین افغان دی. غلام محی الدین افغان د سراج الاخبار په ورځپاڼې، چې په حقیقت کې دخپل وخت دمترقي او ازادي غوښتونکو افکارو یوه خپرونه وه، یولیوال او شاعروو، داسې لیکوال او شاعروو چې لیکنې او شعرونه یې دمترقي نهضت په پیاوړتیا کې ستر رول ولوباوه. د پښتو ژبې او ادبیاتو په پراختیا کې یې اوچت گامونه پورته کړي دي. غلام محی الدین افغان د لومړي اودوهم مشروطیت فعال غړی اودهغه کلپ له مؤسسونو څخه شمیرل کیږي، چې ظاهراً یې ذوقی اوتفریحي بڼه لرله ولې په حقیقت کې په هغه کې سیاسي فعالیتونه پرمخ بیول کیدل.

غلام محی الدین افغان په اتو ژبو باندې ښه پوهیده او د پښتو او فارسي په ادب کې ددیني مطالعې څښتن وو.

افغان اودهغه وخت ټولو شاعرانو اولیکوالانو لکه عبدالهادي داوي، مولوي صالح محمد، عبدالسلام انور و اوچت گامونه د علم او پوهې درواچولو په برخه کې اخیستي دي. دوی د علم خوا نیولي وه علم او پوهه یې ستایله، خلک یې د علم سره اشنا کول، خلکو ته یې د علم او پوهې ارزښت څرگند اوه، او بالاخره خلک یې دې ته رابلل چې په علم او پوهې ځانونه سمبال کړي، او ځانونه د جهل اوسکون څخه راوباسي، د جهل اوسکون غندنه یې کوله، خلک یې دې ته هڅول چې دنوي عصر له نویو پدیدو سره اشنا شي دنوي عصر ستایونکي وو. دوی ټولو ټولنیزه وده اوتکامل غوښته، دغوټول دټولنیزې ودې اوتکامل په

غوښتلو کي سره متحد وو. او ټولو لیکوالانو او شاعرانو خپلي ژبي شعراو ادب ته خدمت کړی دی.

غلام محی الدین افغان کومی لیکني چي کړي، اويایي چي کوم شعرونه ويلي دي، هغه په خپلو اثارو کي ژوند داسي ترسيم کړی، چي يوه واقعي بڼه يي لرله يعنی ژوند يي په حقيقي توگه په خپلو اثارو کي ترسيم کړی دی، چي دا خبره موږ دده په ځينو شعرونو کي وینو.

غلام محی الدین افغان کوم شعر چي د ۱۹۱۴ کال د اکتوبر په څلورم تاريخ په سراج الاخبار کي نشر شوی دی. په دې شعر کي ده داپه ډاگه څرگنده کړي ده، چي په ټولنه کي ټولنيز اختلافونه شته، چي يوه طبقه يي د بلې طبقې پر ضد دريږي، او په ټولو مسايلو کي اتحاد اوبووالی نشي کولای، يعنی يوه طبقه يوڅه غواړي او بله طبقه بل څه، چي ده دخپل وخت ټولنيز اختلافونو درک کړي اودايي څرگنده کړي ده چي دازادی او استقلال دگټې له پاره هم ټول افغانان په يوه سنگر کي درېدلای نشي نو ځکه يي پورتنی مفکوره په لاندې شعر کي په دې ډول بيان کړي ده.

ځمکه خپله رود موخپل دهقان موخپل دی
شامو خپل گدا مو خپل قاضي موخپل دی
سپاه خپل رعیت موخپل دیوان موخپل دی
غل موخپل قاتل موخپل مقتول موخپل دی
حبس خپل مفتی خپل زندان موخپل دی
پردی نشته گرده خپل یو شکروکی...

د ۱۹۷۱ کال د جنوري په ۱۷ تاريخ په سراج الاخبار کي دده يو شعر د ترجيح بند ذوالقافيتين تر عنوان لاندې نشر شوی دی، چي دخپلو خلکو د ژواندانه واقعيتونه يي په کي ترسيم کړي دي دخلکو ژوند يي په رښتيني ډول ترسيم کړی چي داشعر په دې ډول پيل کيږي:

موږ بڼه تعلیم یافته وای داثار
هم کامل وای په صنعت دکار زار
اوس زموږ به وای په دنیا کي اقتدار
هم به زموږ وای ډېر همت په ټول کفار
کل جهان دی رسيدلی ومقصد ته په مدار

په دې ترجیح بند ذوالقافیتین کې غلام محی الدین افغان دخپلې ټولنې اوڅلکو دبیرته پاتې والي عوامل په ۳۵ بیتونو کې شرحه کوي. د ساري په توګه : دخپلو وطنوالو بیسوادي ، فقر ، غریبي اوبیچاره ګي ، د عالمانو د علم لږوالی داوسینو علومو سره دخلکونا اشنايي ، دملت دزراعت بیرته پاته والی ، اوله ابتدایي وسایلو څخه په زراعت کې کار اخیستل ، دنوروملتونو دزراعت پراختیا اوپه معاصر تخنیک سره له لږ ځمکې څخه دډېر حاصل اخیستل ، په نورو هیوادونو کې اوداسې نور مهم پرابلمونه شرح کوي . ددوی په دې حالت باندې لیکوال افسوس کوي اوکله چې دخپلو وطنوالو دې ویجاړ حال ته ګوري نوخپله خواشیني دغه ویجاړ حالت سره یو کوی اوموضوع ترسیموی .

پوهاند عبدالحی حبیبی څو کاله پخوا د غلام محی الدین افغان د فکري تجدد په برخه کې داسې لیکلی وو:

..... شپيته کاله پخوا زمانه درپه ياد کړئ ، هغه وخت چاپېنتوشعرنه وايه اوکه هم څوک په دې فکر کې وو ، هغه به درحمان اوخوشحال پيروي کوله، دتوروزلفو په شکنجه کې به نغېنتی وواودېنو په غشي په ژوبل وو، دشعرموضوع اومحتوی یوزرکاله دغسي راغلي وه، اوخلک هم په دغه لارتلل يو وارنابره غلام محی الدین افغان دشعرمجرا بدله کړه، اوپه ۱۳۳۳ هـ ق کال کې يې په سراج الاخبارکې دکوم خیالی محبوب داوردوزلفواو ښکلي مخ او هلال ابرودستایني پرځای دوطن په حقیقی دلبرپورې داسې بدله وويله :

زړه زما پک دی له مینې د وطن
خپل وطن ماته عزیز دی تر خپل
تـ

داموضوع اوس موزته نوي نه ښکاري، اوبښايي چې ډېرځلمي يې دبيان يوفرسوده اومبتدل طرزوبولي اوله فکري پلوه يې هم خوښ نه کړي، مگر په هغه وخت کې بالکل نوي اوبښايي چې شاعربه دپخواني خيال اودزړه مکتب پيروان ډېرغندلي وي، چې ولي درحمان بابا لاهوتي فکر په داسې زميني فکر اوموضوع بدلوي.

په ۱۹۱۱ کال دجنوري په ۱۱ نيټه دمحمود طرزي په مديريت دسراج الاخبار مشهوره جريده نشر شوه. عبدالهادي داوي چې په هغه وخت کې دحبيبي دمکتب شاگرد وو، دغې جريدې ته دطرزي په غوښتنه انتخاب شو او دده سره درې تنه نور دواطلب شاگردان عبدالرحمن لودين، فيض محمد ذکريا، او محمد بشير هم سراج الاخبار ته وليږل شول. داوي دجريدې دمحرروظيفه اجراکوله، او هم يې داردوژبې نه سراج الاخبار ته مضمونونه اومقالې ترجمه کولې، په سراج الاخبار کې دداوي فعاليت ادامه درلوده ترڅو چې په ۱۹۱۸ کال کې داميرپه امر بندې شو. داوي دمحمود طرزي تکره شاگرد اوفکري ملگری وو. چه دهيواد دترقي له پاره يې دهغه وخت په سياسي اوادبي مبارزه کې مهم رول په غاړه درلود. دی دخپلې ورځپاڼې په ټولنيز ارزښت ډېر ښه پوهيده نوځکه دهغه ستاينه يې په يوه مثنوي کې بيان کړې ده چې د ۱۹۱۴ م کال دجنوري په ۱۵ تاريخ خپور شو چې مطلع يې داسې ده:

اخبار هر ملت ته جانه
ضروري ده وا وره مانه
دملت منافع غواړي
پر غم ودملت ژاري

همدا ډول په همدې گڼه کې داوي دخپلې مورنۍ ژبې په خوږوالي، رواني اوفصاحت، متانت او پراخوالي باندې يوبل مثنوي شعر لري چې دالاندې څو بيتونه يې د نمونې په توگه را اخلم:

پښتو ژبه شرينه
هم فصيحه هم متينه
قواعد يې خوارښه دي
قواعد يې هم لږ نه دي

داوي که په دې شعر کې له يوې خوا دخپل ولس د ملي ترقي له پاره دمورنۍ ژبې موثريت او اغيزه په گوته کوي، نودبلې خواځه داشعر دهغه چا ځواب هم وو، کومو چې پښتو ژبه دافغان ولس دکلتور د لوړتيا اوترقي له پاره اساسا مساعده نه گڼله، په هغه زمانه کې يولړ داسې کسانو فکر کاوه چې دغه ژبه د وولسونوترمنځ دښه افهام اوتفهم وسيله نشي کيدای، ځکه چې قواعد يې تر ژبني قانون لاندې نه راځي. دغې مهمې کلتوري مسئلې

ته داسټقلال دگټلو نه پخوا ډېرو مترقي شاعرانو اوليکولانو جدي توجه راوگرځوله. که مولوي صالح محمد په خپل پښتو مکتوب کې دپښتو ژبې په تاريخي بدبختۍ وژړل، نو عبدالهادي داوي په خپل مثنوي شعر کې دخپلې مورنۍ ژبې ستاينه وکړه، او همدا وايي چې فارسي شعر هم لري، ولي هغه دپښتو هم پايه نه دی ځکه چې په مورنۍ ژبه کې هنرمند باطني احساسات ښه څرگندولای شي اوداسانه لاره نه ده.

د شلمې پيړۍ په پيل کې دافغانستان دفکري تجدد علمبردار محمود طرزي، دخپلې جريدې دوهم کال ددلوې په نهمه گڼه کې دپښتو ژبې مسئله (زبان افغاني زبان اجداد زبانهاست) تر عنوان لاندې مطرح کړه دهغه په اريايي توب يې مطالعات پيل کړل. ددې ليکنې نه وروسته پښتو څيړنې له يوه کال څنډ سره مخامخ شوې، ولي په ۱۲۹۳ کال کې بيا له سره پيل شوې. دهمدې کال دسرطان په څلورمه دسراج الاخبار په شلمه گڼه کې عبدالرحمن لودين داسې وليکل: ،، سراج الاخبار به زبان فارسي طبع ونشر ميشود چون همواره مساعی در نشر و اشاعات علوم و معارف است به السنه مروجه افغانستان لهذا سراج الاخبار افغانيه اين شماره و شماره های بعد خود را بزبان ملي خودنيز تزئين ميدهد.،،

دسراج الاخبار دمطالعي نه معلومېږي چې په هغه جريده کې دپښتو شپږ کلنه ونډه، اگر چې دومره زياته نه وه، ولي ترټولو مهمه داوه چې دپښتونشر اتوله پاره دپښتو ژبې په تاريخ کې، ديوه نوي فصل په حيث لار خلاصه شوه، هغه داچې خلک دخپلې ژبې او ژبه دخپلو خلکو سره وتړل شوه. محمود طرزي همدغه موضوع ته دسراج الاخبار په ۱۳۹۶ کال دجوزا په دوهمه گڼه کې داسې گوته نيسي:

،،ادبيات ملي، فارسي، افغاني هر قوم بزبان خود و هر زبان به ادبيات خود زنده است.،،

ددې دورې بل مشهور شاعر مولوي صالح محمد دمحموم افغان حالت، په قفس کې د بندي بلبل سره مقايسه کوي، ددې اثر قهرمان دازادۍ څخه لاس نه اخلي، ولوکه په زندان کې هم دې ازادۍ دور ځوخيالونه هيڅکله نشي هيرولای، اوکه په ژوند کې خوشبخته وو نو هغه وخت وو چې ازاد وو، دسيالانو سره سيال وو، په دې شعر کې دانگريز داستعمار پرضد بې حده کرکه اونفرت شته.

لومړۍ جهاني جنگ چې ټول بشریت يې تهديد اووه، دی په خپل مثنوي شعر کې ترسيموي اودهغه دوام غواړي. ځکه چې اروپايي جگړه مار اواستعماري قوتونه په کې راگيردي، دده په نظر گوندې وي چې دغه استعماري قوتونه دگور دچنچو په شان په خپل منځ کې يوبل سره وخوري.

بله ډېره مهمه موضوع د وطن داستايني موضوع ده، چې دغه موضوع دهغه وخت د ټولوشاعرانو او هنرمندانو په اثارو کې په ډېرو قوت سره ليدل کيږي.

بله موضوع داخبار موضوع وه، عبدالهادي داوي اخبار ته د علومو د ادیب لقب ورکړ، او هغه يې د يوه ملت له پاره دومره ضروري و باله لکه د وجود له پاره وينه. عبدالعلي مستغني ۱۲۹۳ کال د عقرب ۲۸ گڼه کې د سراج الاخبار په ستاينه کې داسې وليکل:

دا اخبار رنگين گلزار دی اخبار نه

دی

چې هزار يې زه يم ولي گلزار نه

دی

په سراج الاخبار کې بله ډېره مهمه موضوع چې د شلمې پيړۍ په پيل کې مطرح وه هغه د ملي ادبياتو موضوع وه، په هغه وخت کې لکه څنگه چې محمود طرزي په يوه نقل قول کې وليدل شوه، د ملي ادبياتو نه مقصد فارسي او افغاني يعنې پښتو ادبيات دي. په هغه وخت کې د فارسي ژبې له پاره کوم تشویش موجود نه وو، ځکه چې ډېرې پيړۍ دري رسمي او اداري ژبه وه، او هلته ددې ژبې له پاره کار کيده. ولي د افغاني ژبې د ادبياتو موضوع د لومړي ځل له پاره، په ډېرو قوت سره د استقلال نه دمخه کلونو کې په افغانستان کې مطرح شوه. په همدې کلونو کې داوي دخپلې ژبې ستاينه وکړه ورپسې مولوي صالح محمد د پښتو ژبې په توصيف کې يو مکتوب وليکه چې څو جملې يې دادي:

“... هغه تاثيرات چې په خپله مورنۍ ژبې کې وي په بله ژبه کې کله وي ... هر قوم او هر ملت چې ترقي کړي ده، لوی سبب يې دادي چې ټول علوم يې په خپله ژبه ترجمه کړي، ځکه چې تحصيل پرې اسان شوی دی ...”

غلام محی الدين افغان د سراج الاخبار په ۲۳ گڼه کې يو پښتو اعلان په لاندې ډول خپور کړی دی:

يو اعلان په پښتو کې:

“... اول مقصد مو دا اعلان دادي چې زموږ مبارکه ژبه رواج پيدا کړي، او هر څوک دې په دې باب کې د ترقي د پښتو بڼه بڼه مضامين په افغاني کې وليکي، او په واسطه د دې اعلان ټولو پښتنو ته خبر ورکوم که څوک زما يا د بل چا په پښتو مضامينو ايراد لري، هغه دې خپله مدعا په پښتو کې وليکي او د سراج الاخبار مدير صاحب ته دې راوليږي، که بنده

دهغه له ځوابه عاجز شـه هغه ته به پنځوس روپۍ په طور دانعام ورکړم اوو عده هم شپږمياشتۍ ده .،

ددې اعلان څخه دغلام محى الدين هدف داوه، چې له يوې خوا دپښتو ژبې او ادبياتو ته پراختيا ورکړي اوخپله ژبه مروجه کړي اوله بله پلوه داخبار پرمخ دبحث نقد موضوع رامنځ ته کړي، چې پنځوس روپۍ په هغه وخت کې دپږزياتۍ پيسۍ وي. چې څه موده موروسته عبدالسلام ددې اعلان په ځواب کې يوشعر راوليږه، اوپه هغه کې يې دپښتو ژبې توصيف کړى چې موربيې دشعر دنمونې څخه دلته تيريزاويوازي همدومره وایم چې عبدالسلام دهغه وخت دپښتو ژبې يو تکړه شاعروو.

داوو څوټکې چې دسريزې په برخه کې تاسوته بيان شو اوکه چيرې له ماڅخه په کوم ځاى کې سهوه او اشتباه شوي وي هيله ده چې محترم لوستونکي ما خپلې سهوې او اشتباه ته ځير کړي. ما په دغه کتاب کې هڅه وکړه چې د سراج الاخبار له ټولگنوڅخه د پښتو شعرونه راټول او د يوې ټولگې په توگه يې گرانو لوستونکوته وړاندې کړم .

اوس راځم ددې کتاب دوهمې برخې ته او هغه دسراج الاخبار په جريده کې دپښتو شعرونه دي چې په نوموړې جريده کې په بيلابيلو وختونو کې نشر شوي دي . که څه هم مادپرکوشش کړى چې ټول هغه شعرونه چې دسراج الاخبار په پاڼو کې نشر شوى راټول کړم ولې بياهم که چيرې له کومې گڼې څخه سهوا کوم شعر پاتې شوى وي ياکومه شماره سراج الاخبار ما لاس ته نه وي راغلئ اوپه هغه کې کومه ټوټه شعر پاته شوى وي زه خپل معذرت تاسوته وړاندې کوم، بله کوم ټکى چې د يادونې وړده هغه داچې شعرونه په کوم رسم الخط ليکل شوي ، ماپه هماغه بڼه دى کتاب کې راوړي، اوبيايې ځينې لوستونکي دلوستلوسره مشکل ولري . بياهم که په کتاب کې کومه تاپيې اشباه شوي وي .هيله ده چې محترم لوستونکي اوډېر محترم استادان ماوبيني.

په درناوى

پوهنيار محمدشاپور احمدزى

دوهمه برخه

دسراج الاخبارڅخه راټول شوي شعرونه

درېم کال شلمه شماره ۱۲۹۳ هـ ش کال شعبان المعظم ۱۳۳۲ صفحه ۶-۷

دا څه عجب دوران دی چې راغلی پرافغان دی
رنگا رنگه ترقی ده څه عجب محبوب عنوان دی
وقت دعلم او هنر دی بی قیمت رایگان دی
قسمت اقسام معارف دی نور دعلم درخشان دی
دهر علم مدارس دی هم تحصیل په ډېراسان دی
داله کومه سويه مورکي چې ظاهر اونمایان دی
پخوانه وو اوس پیداشو مگر فضل دسبحان دی
داخو عصر دسراج دی چې افغان ټول په روشن دی
عجب عصر دی جانانه چې ځوان زور اوزور په ځوان دی
هرسړی اخته په علم که دهقان اوکه چوپان دی
صنایع اوبدایع دي وقت دعلم اودعرفان دی
پښتانه کیردی نشین وو مردهغه چې نوم یې خان دی
اوس همه سوباخبره چه د عمر قیمت گران دی
له عالمه باخبر شوه چه خورا لوی داجهان دی

نور عالم هم خورا ډېر دی نه تنها عالم افغان دی
ته سراج اخبار ته گوره چې دملک په تن کې جان دی
څونه نفعي دي ظاهري چې بي ژبي دي گويان دی
بی خبريې باخبر کړه له عالمه چې څه ان دی
هرسری عبرت په اخلي چې زه څوک يم څه می شان دی
دين دنيا دواړه په کې دي گهرباره درافشان دی
په ایشيا کې مثال نشته رشک اوردانگلستان دی
تی مدیر صاحب ته گوره محمد بیګ طرزي افغان دی
شه مدیر باتدبیردی دهر علم گویا کسان دی
څه حاجت دی و بیان ته چې اخبار به نمایان دی
دالومری اخباردی وروره چې افغان ټول په روشن دی
ټولی رانیسی په خپله چې قیمت یې ډېر ارزان دی
په تش دیدي قانع نشي ځان په پوه کې خوراگران دی
بیحاصل یې گمان مکری قدرمند پر قدرت ان دی
اوس بیا نور علی نور شو په پښتو چې دي گويان دی
جانه څه عجب دوران دی چې راغلی پرافغان دی
خپله ژبه موچاپيري عنايت دپاک سبحان دی
شه شیرینه پښتو واوره چه مضمون په ډېراسان دی

قلم خپل ژبه مي خپله شعرگران اوکه اسان دی
زه شاعر نه یم دلبره خاص مطلب زمابیان دی
زه عاشق دخپل وطن یم بلې حب ددې ایمان دی
په خپل ملک خورانازیږم نارې کړم څومي توان دی
زه صالح غلام دشه یم پرما ډېر دده احسان دی
تربیت می ټول له ده دی څه چې زما نوشت وخوان دی
زی نصرت غواړم له خدایه څوطاقت اوڅومي توان دی
ډېرامید لرم ودې ته څه مو زور اوکه موخوان دی
شه په صدق دوعا وکئ وپادشه ته څو په توان دی
ښه پادشاه دی خدای دی ښه کړي پرمور ټولو مهربان دی
علم دوست هنرپروردی بی له شکه قدردان دی
مراتب دې خدای کې لورې ترابده څواسمان دی
پردېنمن دی غلبه وی څوزمین واو زمان دی
مولوي صالح محمد

شماره ۲۲ اسد ۱۲۹۳ رمضان المبارک ۱۳۳۲ ۲۵ جولای
اخبار هرملت ته ځانه ضروري ده واوره مانه
دملت منافع غواړي پرغمو دملت ژاړي
احتياج دخپل ملت رفعه وي په لږ لگ مدت
معارف کي صنايع کي په ثروت کي بدايع کي
په ادب کي سياست کي فلاحت کي تجارت کي
ډېرمعقول بحثونه کاندې دملت د مخ دوراندي
ورکوي دوی ته ترغيب دعلومو دا اديب
دا اغيار روحيانت دی ښکاره کي پرملت
فريبونه يې ښکاره کي عالم کي ننداره کي
په مقصد يې ملت پوه شي داتمام اموريه پوه شي
په تعليم اوتجارت کي زراعت وفلاحت کي
په ادب اواقتصاد کي اخبارات يې ښه ازاد دي
کوته داچي داخبار منافع دي بي شمار
درشي اخبار اخلاق اتحاد اواتفاق
ای زما پښتنه وروره ای دمدسترگو توره
هغه علم چي خرخيږي هرسړی ورته رسيږي
هغه دی دغه اخبار رانوکي کره تلوار

اوس دنيا کي شاوخوا هر ملت گوره جدا
په زوري اخبارات دی په لکوي مطبوعات دي
زموږ په ملکي يواځباردی درافشان او گهرباردي
په صورت کي هم يکتادی معناء هم دی پهمتادی
خدايه دي لري ژوندی چې ملت سي په ژوندی
عبدالهادي داوي

شپږمه شماره څلورم کال محرم ۱۳۳۳ هـ ق ۲۸ عقرب ۱۲۹۳

۲. نوامبر

رنگا رنگ انقلابات دي قسما قسم اختلافات دي
هرملت وهردولت اخلي نفع دفرصت
چه فرصت پيداكي ياره انتقام اخلي بي واره
تيردروکالوته نظرکه په احوال يي ځان خبرکه
چي فرصت مندوکفارو ځي ونکړوپه مورخوارو
بياپه مورمسلمانانو څه ونکړوکافرانو
زړه موخوړ په مراکوو چي وروم ته بڼه بازووو
پرمصريانو موژر له دزړه وينه موخوړله
چي ناله ايطالويانو يورش يوورپرطربليسيانو
زړه ټوکرتوکړپه دی وو رشکي رشکي سري پري وو
چه داڅه وشو ناگه فضل ته وکي الله
يوواررغ شو چي روسيانو چپاويوور پرايرانيانو
په زروعالم يي مرکي په ظلمت يي ملک ککړکي
په سوو سري يي مري کړي مخ په تورپزي يي پري کړي
پرزخمی زرومالگي پاش شوي پري موغوشي لکه اش شوي
په گرداب کي دحيرت ټوله ډوب سوپه حسرت

چي ياربه څه احوال شو چه علاج يي ډېر محال شو
موږ په دې ناورين اخته وو فکرن جگرسوخته وو
چي داڅه وسورحمانه ته قادريي اي سبحانه
طراباس موبالکل هير سو چه داخرس روسي راتيرسو
مراکو اومصر دواړه غم يي مه خوره داوژاړه
چه وموږ ته رانږدې شو دحيا طناب يي پرې شو
موږپه دې غمواخته وو فکر زن اوډل سوخته وو
چه داڅه بلا شوه پيښه الامان ددې له نيشه
بيا ناري سوي چه بلغار سوه راپورته دبل غار
پرتوکانو يي حمله کړه شي په خپل ځانو اخته کړه
صربيانو يونانيانو همه يورش يووړ پوترکانو
څوډولته سره يوشو ډېرترکان په ميان کي لوشو
الحاصل چي په اضرار رسولي بيشمار
لاهنوز متوجه دي په مطلب متنبيه دي
خپل ته داي محکموينه چي اسلام ونړوينه
وتخريب ته داسلام توجه لري مدام
خپله لوگوله يي بولي يوله بله سره بولي
اي افغان دواړه لاس پورته که شه په اخلاص
وخپل رب ته دي زاري که بيا زاري په عاجزي که

چه ای خدایه ته قهاري ڪه رحمان يي بيا جباري
ڪفاري ڪر تر حده تير ڪه شپه و ورڻ يي مور ٻري ڪه
تي په خپل ميان ڪي اخته ڪي عداوت په شه پخته ڪي
چه يي مور شو بالڪل هير په خپل خان اخته وي ڊهر
مور ڊڊي ڪوروسيلونه دوي هميش ڪوي جنگونه
او ومور ته توفيق راڪي شه اخلاق ته را اعطا ڪي
چه طاعت دي په رڻتيا ڪرو عبادت دي بي ريا ڪرو
په خپل ميان ڪي متفق شو يو پر بل سره مشفق شو
ته همت وغيرت راڪي ته قوت و نصرت راڪي
ته موشه ڪي ڪه معيوب يو بري راڪي ڪه مغلوب شو

مولوي صالح محمد

شپږمه شماره څلورم کال محرم ۱۳۳۳ ۲۸ عقرب ۱۲۹۳ صفحه
۷

۲. نوامبر

تقریظ

داخباررنگین گلزاردی اڅبارنه دی چې هزاریی زه یم ولی گلزارنه دی
علم زده کړه گوره جهل په کارنه دی که دپلاردی چې جاهل دی په لارنه دی
که بی علمه خبرداردی بی خبردی که هوښیار دزمانی دی هوښیارنه دی
که څوک سود غواړي دعلم سوداښه په گرمی ده دی بازاربل بازارنه دی
ده

که سوداگری دوکاندارده علم گوره بانصافه ترده بل دوکاندارنه دی
خوار هغه شي چه دعلم نه غافل شي چه دعلم دولت مومی بیا خوارنه دی
کافران گوره په علم جهانگیرشول ماوتالره داننگ وداعارنه دی
مړه ویده دواړه یو رنگ وی په غفلت مړیه بوله هر سړی چې بیدارنه دی
ک

له غفلت پورته خونخواره بلانشته که زمری څوک خونخواربولی
خونخوارنه دی

موافق دزمانی سره رفتار کړه مخالف دزمانی شه رفتارنه دی
زمانه وی کله گرمه کله سرده تل تر تله په چمن کي بهارنه دی
که فلک دغیر په کام شه غمگین شه په دی ژرنده همیشه دچاوارنه دی

زړه می نه اوری دترکوله وصاله څو چیچلی یی دزلفو په مارنه دی
مستغني زه دمین په خپل گفتار کړم ستاپه شان گفتاردهیڅ چاگفتارنه دی
مستغني یم زما نوم عبدالعلي دی زه پښتون یم په بل قوم می څه کارنه دی
فارسي شعر می مشهوردی په جهان په پښتو ژبه می شعرشعارنه دی

دعبدالعلي مستغني په ژبه

دغلام حیدر تقریظ

څلورم کال اتمه شماره ۴ مخ صفر ۱۳۳۳ قوس ۲۷ ۱۲۹۳ دسمبر ۱۹

په کابل کې چې استیږی بار به وړی دصندلی که له لوږی کیږی غم به خوری دصندلی

که دی څه هم دستار نه وی اوپه پښودې پیزار نه وی خورا شه اولوی تلک به رغوی
دصندلی

که دڅه خونه کوچنی وی لویشت په لویشت داکمکی لس په لس کې لوینغری په جوړوی
دصندلی

له اوله به دقوس تراخړه دحمل پنځه میاشتی په کامل تعظیم کوی
دصندلی

شکوه مکوه افغان صندلی عظیم نعمت دی څه شه خوند که تودی شپې اومرکې
دصندلی

دمولوي صالح محمدشعر

Pukhto.Net
پښتو

څلورم کال جمادى الثاني ۱۳۳۳ هـ ق ۲۶ حمل ۱۲۹۳ هـ ش ۱۶ اپرېل
شماره ۱۶

صفحه ۷

ته کره دځمکي گوره نظروکه زما وروره
څه عجیبي اوازی دی رنگا رنگ ننداری دی
عالم ټوله دی په شورکي مرد وزن په شورما شورکي
دبعضومخ ترقي ته دبعضو داوېستی ته
ځینی نورملکونه نیسی ځینی خپل ساتلای نشي
بعضو نوی تهدای کشیشو بعضو خپل رهنمای پریښو
ځینی والوته هواته ځینی شوه پرځمکه پاته
یوعجب رنگه احوال دی شورماشوراوقال مقال دی
دنیاده پرشور راغلی توریدلی قهریدلی
لوی دول چي پردنیا دی په یورپ که په ایشیادی
ټول په جنگ سره اخته دی په سرووینواغشته دي
بردنیا ترخپل سرتیردي خان ومان یي بالکل هیردی
په یورپ کی زلزله ده سپینه ورځ په توره شپه ده
دجرمن پرغلبه ده زمکه سره ددوی پرشپه ده
بل دی هرچیری اوروڼه دتوپوکیری وارونه

په هوادی جهازونه په اوبوکي ابگوتونه
هم په ځمکه دی ریلونه په دشتوکي موټرونه
دتوپوټو دردربهاردی دسروکریچوشرپهاردی
دتوپکوټکه هاردی دمردکو شرکه هاردی
هم دپاسه بمان اوری هم کشتی بلا دی نوری
لوی عظیم مهلک توپونه دپرمدهشه اوازونه
پردشمن کوی وارونه وړانوی هریورشهرونه
په لکو عالم قتلیری په لکوهم اسیریری
دقرنولوی دولتونه دمروسالطنتونه
په یوه ان کي شي برباد ددشمن په زړه سی بناد
شه برباد قوم په خراب شي پوش عظیم لوی اضطراب شي
یوسه بل راشه سی خپورپل ایستاده
دبلجیم و حال ته گوره له دی حال دی خدای ژغوره
په یوه ان سوږبرباد دجرمن زړه سوپه شاد
یوعجیب رنگه احوال دی یوغریب منقلب حال دی
جرمن دی خدای گمارلی روس انگریز ته یي شکاری
روسیان ژاری زار زاری کي جرمن خاندی خوشحالی کي
انگریزان په ویراخته دی دیرمغموم خوراخپه دی

په فرانس کې ولوله ده دجرمن پرغلبه ده
الواصل چې يواحوال دی چې تعبيريې ډېرمحال دی
خوشحال دی مسلمانان خصوصاً بيا افغانان
څه عجيب يوشه فرصت دی خدای راکړی غنميت دی
همت گوره دترکانو دروميانو عثمانيانو
بیدارمغزکاملان دی باغیرت عاقلان دی
دسلطان همت ته گوره مردانه غیرت په کوره
دهمت توره يې کښکلی دغیرت په لاس نیولی
افرین دی پرهمت وی صدتحسین دی یوغیرت وی
چه فرصت په پیدا و روان شوپه رښتیا
غرمی وکه وررهی سو مقابل هم درروسی شو
ځینې ونیوی قفقاز په مطلب سوسرغراز
هم پرمصری حمله وکړه هم په سیوپزیي چپه وړی
بلي بلي شه فرصت دی خدای راکړی غنميت دی
عطا شوی دی له پاسه مفت يې مه باسی له لاسه
ای زما برادرانو! ای جمله مسلمانانو!
شه فرصت دی خدای راکړی شه نعمت په عطا کړی
چه کفار سره اخته دی په سرووینو اغشته دی

شکری وکي چي سی زیاد کافران سی ٽول برباد
همیشه بنه فرصت نه وی تل بری پرغلیم نه وی
گاهی گاهی سی پیدا مدام نه وی پردینا
تیرکلونه که منظر په احوال که خان خبر
چه پرمور باندې څه حال وو پرېشان زموږ احوال وو
دکفاروغرغری وی شپه و ورځ په موږ نغری وی
ترخوله تیری بی کولی لافی شافی بی وهلی
وحررم ته یی نسبت دوی کاووپه جمعیت
خدای اخته کړه اوس په خپله سره وژنی یوله بله
دادخدای مهربانی ده دخالق نگهبانی ده
چه یی موږ کړو ځینی خلاص شکری وکي په اخلاص
بلي بلي مهربان دی دمظلومونگه بان دی
له ظالم انتقام اخلی دی همیش مدام
ای باری پروردگاره ای قادره ای غفاره
خوار افغان تاته زاری که بیا زاری په عاجزی که
مورنگاه کي له افاتو له جملوانقلاباتو
په سایه کي موده شا زموږ امیرحبيب الله
اسوده لری ای خدایه ای هادی اورهنمایه

زړه ځمايک له مینې دوطن
 هر يوگل می دوطن په ماديگران دی
 شیرین ځان می په شیرین وطن فدای
 گلستان می دوطن لادرکناروی
 دوطن په حمایت کې ځان مباح دی
 دچاپه سرکې چه سودا دوطن نه وی
 چاپه زړه کې چه جنون دوطن نه وی
 ساکنان دخپل وطن چي څوک غیربولی
 که ډېردی په جهان کې عزتونه
 دملت ودېن سراج اعليحضرت دی
 هسی شان ترقي شوی دده په عهدکې
 مدرسی اومکتبونه اوس جاری دی
 شه توپونه اوس جوړیږی په کابل کې
 هم اخبارموشایع کیږی په وطن کې
 یومدیږی چي جامع دکمالات دی
 واقعات موچشم دید شوه دهرشهر
 خپل وطن ماته عزیزدی ترخپل تن
 ترکشمیره ترپاریسه ترلندن
 زه خودارنگه فرهادیمه کوهکن
 خارستان دی دوطن راته گلشن
 په دامینې کې لازم دی سرباختن
 سررده دی مستحق دی بریدن
 دهغه زړه ه دی خدای همیش لری
 غم
 هغه غداردزمانی دی هم دشمن
 دیرعت دی په خدمت کې دوطن
 په جهان کې لکه نمدی دی روشن
 چي په کاروی دوی دپاره څوزامن
 دهرعلم دهرکسب دهرفن
 استغناموشوه له گروپ دجرمن
 ډېرمرغوب لکه محبوب شه مزین
 خدای دی دی سالم ساتی له هرحسن
 که پیکن دی که لندن دی که برلین

اخر دغا دافغان داده ای صاحبه چه اسلام صاحب دجاه کری نولمنین

غلام محی الدین افغان

۲۳ شماره تاریخ ۱۵ رمضان ۱۳۳۳ هـ ش ۵ اسد ۱۲۹۳ ۲۸ جولای
څلورم کال ۲۳ شماره

روژه

روژه میاده بختوره ځان خبرکه سنوره
دروژی فضایل ډېردی له حساب ترحدتیردی
خوراډېرپه ثوابونه دی په ډک ټول کتابونه
روژه خدای ده خاص کری وځپل ځان ته منسوب کری
داحدیث شریف قدسی دی پداشان الصوم لی، دی
دانا اجزی، به گوره دی ددی په شان کې وروره
خدای ویلی په قران په شه طوراپه شه شان
چه شهر رمضان، انزل فیه القرآن،
خورانیکه میاشته ده جانه ځان پرپوه که پرما گرانه
رحمانی انوارله پاس رالیژی سم له لاس
هم دهرچارزق ډېریری نعمتونه پریوانیری
روژه دری قسمه ده جانه ځان که پوه واوره له مانه
درجه چه په ادناده ځان خبر که هغه داده

نه خوړل اونه چښل دی اودبطن وفرج ساتل دی
داروژه ده دعوامو مطلق مسلمانانو
دنيکانو روژه داده چه مقبوله د مولاده
باید ټول اعضا نگاه کړی له گناهه يي پناه کړی
ته په پشونه په لاسو نه په نو رواندامو
پرگته وکي اقدام خپل ځان وساتي مدام
اواعلی درجه داده چه ترټولوشه اعلی ده
چي زړه پاک له ماسواکړی وابسته يي په مولا کړی
دا روژه ده دخاصانو دباری د مقبولانو
چه روژه يي وی گناه کی فایده نه کی ځان تباه کی
روژه تی چه گنه کاروی په مثال ددی بیماروی
چه پرهیز کي میوه خوری اوپه لوی لاس زهروخوری

صالح محمد

پنجم کال دوهمه شمار ه ۷ - ۸ مخ ذيقعد ه ۱۳۳۳ هـ ق. ۲ سنبله ۱۲۹۴ هـ
ش ۱۲ سپتمبر

پښتو ژبه ده شرينه هم فصيحہ هم متينه
قواعد يي خورابښه دي فواید يي هم لږ نه دي
داوسيعه ده خورا ترټولو ژبو دنيا
که تاريخ ته نظروکي پراڅاريي گزروکي
دابه شي درته گويان چه ای لاله ای حما جان
زه خوراقديمه يمه په کوښښ به سمه شمه
شعراراپکشي ډېردي تر حساب وترشما رتيردي
اثرونه دي جوړ شوي ادبياتو دي ليکلي
که بيان کمه نومونه په کارکيري دفتره
تنها يوخوشحال خان گوره تي ديوان چنور که ای وروره
څه الفاظي مستعمل کړه مشکلات يي تمام حل کړه
طبيعت يي لور روان دي چه بيدل دي دافغان دي
نزاکت کش څه بيان دي چه شوکت ده ته پيشاندي
چه بيان دخط وخال کي صايب پاته حکيم لال دي
صنایعوکي سلمان دي بدايعو کي طوفان دي
که دهجری پرلار سپورشي قانونی به ورته چنورشي

تنهانه قدیم خیال دی چه دی یغرق په خطوخال دی
جداطرزلوی جدید هم اعلی دی هم مفید
تعلیمونه درکوی دی له هرشي دی خبروی دی
دصحت دحفظ دپاره قواعد کی درشکاره
داولاد په تربیت کی خورادپر تاکید شدت کی
هم په شکاری پوهوی دی هم شه کارد رزده کوی دی
په تاریخ کی فکری کری دعلومو ذکر دی کری
جیوکریمی کی دگیری په هررود کی دی گیری
چه فارسی اشعار ده دی هغه هم بی خونده نه دی
پشتو غوندی هر سونه دی بیا هم دوی بدنه دی بڼه دی
تخلص خپل دی ایژدی په پارسی قول کی روهی
په پشتو کی چي مقال کری تخلص خپل دی خوشحال کری
عرض داچي خوشحال خان دی خوراشیرین بیان
هم دده له شه کتاب مامعلوم کړمستطاب
په پشته یوزرووشل یوبل هم باید شمیرل
تولد سو خوشحال خان چه خوشحال یی کرجهان

عبدالهادي داوي

څلورمه شماره ۸ مخ پنځم كال ۱۸ میزان ۱۲۹۴ هـ ش ۱۱ اکتوبر ۱۹۱۶
ذی الحجه ۱۳۳۳

قصیده

امید مکره چي هميش به يي خوشحال په دنيایي دی هرشي لره زوال
هیچ شي لره ثبات او قرارنشته دی ثبات دمحمدثانو دیر محال
پادشاهان دگذشته زمانی څه شو چه دوی ووصاحب دجاه اودمنال
خبردار له سکندره کل جهان دی چه دی لار شوله دنیا نه بی مجال
لاشي مرشي چه اجل وده ته راغی نه په کاریي پادشاهی شوه نه اقبال
دبابل اودنینوی سلطنتونه داسي تیر شو لکه تیر شي دچاخیال
دبرمکو کروفر په داشان تیر شه لکه تیر شي په خوښی اندک حال
وروره ته که شي فصیح لکه سبحان اوکه يي لکه یوسف صاحب جمال
اوکه فرد فریدون تاته حاصل شي اوجمشید غوندی دجام شي مالامال
اوکه عقل دلقمان جمله ستاشي معمرا لکه چه نوح شي ته په کال
اوبه ونه که دراز لکه چه عوج شي اورستم غوندی که ته يي قوی بال
اوپه عدل کي که ته لکه عمر شي که په حیاکي شي عثمان خوش
خص
اوکه ته په قرائت کي اپ کعب شي ابوذر غوندی که يي صادق مقال

په شجاعت کي که خالذوی اوپه خط کي علی زوی دهلال
دولیدشي

الغرض چه مکمل به هرفرصت نه دسیال وی په دنیا کي نه مثال
شي

چه داعی داجل تاوته نازل شي ته به وکړی له دنیا نه ارتحال

ای افغان ناصح مشه ونورچاته مگرته که شي کاربند په خپل مقال

غلام محی الدین افغان

نهمه شماره پنځم کال میزان ۱۲۹۳

زما زړه دوینو ډک دی بېقرار نن ستم دکافرانو شو بسیار
درسول دروږه فضل وکړی رب په امت دخپل حبیب بزرگوار
ستمونه دکفاروچه حساب کړم دوی تیرشوی بېله حدوله شمار
دوی په زړه کې رحم نشته په اسلام جوړې ډېرلکه جوړپه اهل نار
طاقت نه لرم چه لږ بیان یې وکړم ددې جفا له ستمونوڅه اخبار
ترسایانو کافرانو ووقصد کړی چه دمسلم دپاته نشي یو دیدار
شي اخراج مسلمانان ټول له یوریا حلقه تنگه ډپه دوی شي ډېرکار
ورو ورو ډپه اشیا کې هم مفقود شي مگرڅوک چه دصلیب شي پرستار
دصلیب بیرق دپاس په مکه شي یو دوشي په مدینې تاخت وتاتار
مسلمانان چه نوی بیاپه نصاری شي په رضا یاپه جفاوړه کفار
نن یونان باغی له حکم دسلطان شه صبا ورځ سرو په شوه خودمختار
انگریزوچه خیرخواه یو دبلوچو په داچل یې کړقبضه ددوی دیار
دقلات خان اوس بندی دی په ځکه دانگریز بلوچستان شه باج گذار
لاهورکي
مراکوکي چه د ورونو سره جنگ وو اوس فرانس په کې عزیز دی بی
پیار
په ایران کې هم دغسی حال چه ټول شوی کرکان دی په مردار
بنسټ کارپری

ستمونه داتلی سه عجب نه دی چه لږ حال دانگریزانو کړم اظهار
په ظاهرکي انگریزان مهذب تردی په باطن که دوی بدتر دنور کفار
اول داچې اوس سالاردوی کنج زوی چه یې مر مهدي سور کړی ووپه دار
هغه پوپ چې د مسیح قايم مقام دی مذهبي دوی سرداردی هم یې پلار
چه دکړی ووبیان اطالیه ته چه اسلام دی ډېر اشد اغزی دلار
ډېر ثواب دی چه خارلری شي له هم پلاری که دی نه وی نور ار زار
لاری

اتلی داسې استبعاد د اسلام کړی لکه شي دروواينه دمر غزار
قلم بندبه یې زرمه بخره نکړی که ته جوړ کړی قلمون تول اشجار
د عاداتو دانه ای خالقه چه تل وی تول دشمن ذلیل همخوار

غلام محی الدین افغان

لسمه شماره ۳ - ۴ مخ ربیع الاول ۱۳۳۴ هـ ق ۱۶ جدی ۱۲۹۴ هـ ش

۷ جنوري ۱۹۱۶ پنجم کال

په عالم کې څه غوغا ده نو پوهیږم چه دروغ ده که رښتیا ده نه پوهیږم
نن دکفرو داسلام سره حملي دی غلبه ده که غزاده نه پوهیږم
چه اسلام لره به غم وی که ساده ده داژرا ده که خندا ده نه پوهیږم
جنگ دکفرو داسلام که قیامت دی اخرت دی که دنیا ده نه پوهیږم
خدایه دادیورپ جنگ دی که محشر دی نه پوهیږم څه بلا ده نه پوهیږم
دیورپ دخلقو جنگ که رستختیزی که دکل عالم فواده نه پوهیږم
رڼا ورځ یې زما په سترگو توره شپه توره شپه ده که رڼا ده نه پوهیږم
کـ
عاقلان دی زمانی دی لیونی کره دا جنون دی که سودا ده نه پوهیږم
مستغني کاندی ویناپه هر ژبه چه دده څه مدعاده نه نه پوهیږم

عبدالعلي مستغني

۱۶ شماره پنجم کال ۳ مخ جماد الثانی ۱۳۳۴ هـ ق ۲۹ حمل ۱۲۹۵ ۱۸
اپریل ۱۹۱۶

اطاعت داول الامر فرض عین دی بلی بلی ثابت شوی په قران
ارویدلی به دی وی چه خلق وایی رعایادتول پسونه شه شبان
هغه پسه چه اطاعت دشبان نه کی خودبه یی و خوری دی لیوان
اوششرمبشمان
پسه دخان په شروخیرکله پوهیری له رمه ووزی لقمه سی دگرگان
چه جدا جدا سی دوی خپل شپانه لیوه خپل مطلب حاصل کی په داان
پرپربردی
چه لیوه په رمه گد سی حال یی داوی په سرووینو تول لړلی پری لمان
جدا مه شه جدایی توره بلاده همدغه له خدایه غواری دبنمنان
دبنمن همدامطلب دی مثال واوره لیوه څه غواری له خدایه بادوباران
جدامه سی له رمی شپانه قبول کی اوکه نه وی بیابه وکی دپرارمان
په رکاب کی په سرورکی شه تابع شکری وکی زموږ شبان دی مهربان
س
دهرشپه تعظیم لازم پرهرمیری اوکه نه کی خود به وکی دپرنقصان
باری خدایه ته توفیق راکي ومورته چه دخپل پادشاتباع شوپه بنه شان
شه توفیق داطاعت ومورته راکي چه دی خپل امیرتابع سو په قران
ځونه لوی نعمت درب دی چه پادشاه مومسلمان دی هم افغان
پرمرسوی

دغه لويه مهرباني دخدای ده جانہ چه خپل قوم دی ز مور شـبـان
خدایه ورکه جدایی اودوم رنگی کی توله یو کاندی جمله مسلمانان
مولوي صالح محمد

۱۹ شماره ۵ مخ شعبان ۱۳۳۴ هـ ق ۱۳ جوزا ۱۲۹۵ پنځم کال
درحمان بابا په شعر مخمس

دډېر عمر تمناکوی ترکومه دځوانی چمن په زرتیاکوی ترکومه
همیشه به خوب خنداکوی ترکومه اعتماد به په دنیا کوی ترکومه
دارفتار به پس شاکوی ترکومه
څوبه گززی په دنیا پسې زهیره خوترځونه یې په غمکې یې دلگیره
ای دخپل نفس وهوا په دام اسیره څوبه پټ له مرگه گززی سپینه ږیره
په روشانه ورځ په غلاکوی ترکومه خوترځوتن اسانی پردنیا غواړي
خوترڅوبه له خپل عمر بقا غواړي ستامثال رحمان ویلی دی که غواړي
چه ددهرله یارانو وفا غواړي صیادی په دغناکوی ترکومه
عمر ټول تیرسو په لېو په لعب کې زنده گی موده په رنج اوپه تعب کې
نه هیڅ یو په زړه کې بیره دخپل رب شکر نه کووهریودی په غضب کې
ک

څوبه خوف اونه رجا کوی ترکومه ته چه دابدی پیری کی په دنیاکی

دروغ پر پرده رښتيا وايه نيکه صفاته بدخواهي مه کوه نيکخواه اوسه هر چاته
همدغه دی نصحيت زما وتاته راسه راسه مخامخ وايه وماته
داغييت به پس شا کوی ترکومه نه دخدای ه دی شا نه دی وطن حق
دادا

نه به عمر دی له خانه څوک رضا که بلکه هر څوک جوړوی چې پیداکه
ننگ ناموس دپه لوی لاس سرولی دوطن به حق جفا کوی ترکومه
ترشاکه

چه ددین بناورانییری باک دی نشته په رشوت گوتی جوړییری باک دنشته
گناهونه دزیاتییری باک دنشته ورځ په ورځ نیکی کمیری باک دنشته

ته به د مری ناروا کوی ترکومه پرتاحق دوطن دادی خان خبرکه
شه په غواره اوله بډیه لاس په سرکه هرسری ددی وطن خیل برادرکه

دوروری لاس په اخلاص وده ته ورکه راسه پر پرده تربورتیاکوی ترکومه
ته چه غلاو دشمنی کوی له وروره ورک سه ورک سه سپی مه رازی

عمل نیک خان که خلاص له دی دغه وضع ده خوراه بده هرگوره
بیـــــــــــــــغـــــــــــــوره

ته به دارنگه سیییتیا کوی ترکومه چه قضا شده حاجت نشسته و بیان ته

دا خبره ده معلومه و جهان ته ته چه پند وايي ناصحه ورحمان ته
چپ سه چپ سه نصيحت مه كه افغان
ته

شكايت به دقضا كوي تركومه

مولوي صالح محمد

۱۹ شمار شعبان ۱۳۳۴ هـ ق ۳ جون ۱۹۶۱ م ۱۳ جوزا ۱۲۹۵

پنجم کال صفحه ۵-۶

درحمان بابا په شعر مخص

څوک چې ورک له خپل وطن وی څه به ستمگر چې گلبدن وی څه به خوب کا
خوب کا

مبتلا چې په شپون وی څه به خوب کا هغه څوک چې به مین وی څه به خوکا

چه فرهاد غوندی کوښک وی څه به خوب داجهان دی پاته تانه هم له مانه
کا

دقضا چاره خونشي له لقمانه څوک کری نشي علاج دمرگ دوانه

هر نفس د سړی تله دی له دنيانه چې يې هر ساعت رفتن وی څه به خوب کا

له خوشي اومسرت نه خنداکیږی په بيلتون کي خندانه وی ژړاکیږی

خوب بستر باندې سره داشناکیږی چې عاشق له خپله یاره جداکیږی

که دسلو شپو کرمن وی څه به خوب کا چه مفتون شي څو اوربل دده په زړه شي

نااشنا له خواکه خوبه له لیمه شي عاشق نه دی که بی یاره دی ویده شي

درقیب له جوړه خوب دعاشق نشي دهغو چې یاردېنمن وی څه به خوب کا

بی کسی می هرگز نشوه غمگساره ازاده لکه لاله یم له گلزاره

تماشي ته می عالم راځی بیشماره چاونه ویل چه له څه يې بیقراره

چه په اورکي يې وطن وی څه به خوب کا زه په شان دکواکب شب زنده داریم

هرگز نه یم سترگی پتی بی قرايم هر سحر زه له ژړا سره دوچاریم

ناست به يم که داشناخل دېرافگاريم څوک چې داسې زارغمژن يې څه خوب
ک

دچاکارچې شکایت سی له هجران ممکن نه وی چه بیرون شي له نیرانه
امید مکره خوب خدا شوپاته تانه خوب خدا په بیغمی کیږی افغانه
چې يې بل اتش په تن وی څه به خوکا

غلام محی الدین افغان

۱۹ شماره شعبان ۱۳۳۴ جون ۱۹۱۶ م ۱۳ جوزاء ۱۲۹۵ پنځم كال

غزل داهل وکمال په فضیلت کې

بی کمال دباکمال کله همسردی هم قیمت کله گوهر سره حجر دی
باکمال سری په مثل دبادشادی په ظاهره که مفلس او قلندر دی
که لباس دبی کمال وی دزربفتو دای خُل دی دحریر و هغه خردی
که لباس دباکمال وی دکر باسو کمال ده لره خلعت دی هم زیور دی
څوک چه نه لری کمال واوره افغانه که غنی وی لاختوانه مفلس تردی

غلام محی الدین افغان

۲۴ شماره ۱۵ مخ شوال ۱۳۳۴ هـ ق ۱۰ اسد ۱۲۹۵ هـ ش ۱۱ اگست
۱۹۱۱

پنځم کال

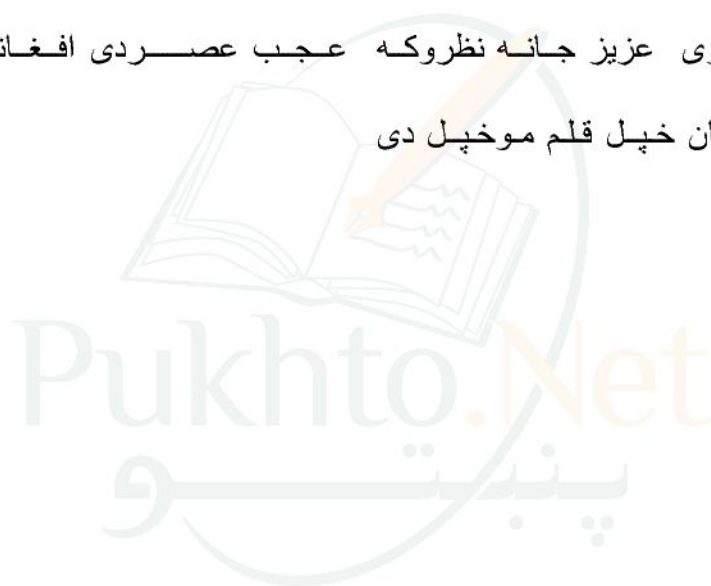
دخوشحال له شعره انتخاب

پښتانه که ادم زاد دی په خویونوکی عناددي
نه همت لری نه عقل خوښ هرگوره په فساد دی
نه دپلارپه ویل کارکا نه په نغت داستاددي
چه په دوی کی یوپی شه وی دهغه دسرجلاد دی
یوډیل په کمی ناست دی ځکه تل په بلا یاددي
اول زه دانوردپسه څو شته واره داهدا دی
په نفاق یی واره ورک کړل که شجاع دی که جواردی
نه قدرشته نه پدل ډېرترموروترجدادی
دالاشکرکره خوشحاله چي بنده نه دی ازاد دی
خوشحال خټک

دوهمه شماره شپږم کال څلورمه اوپنځمه صفحه ذيعقده ۱۳۳۴ هـ ق ۳۱
اگست ۱۹۱۶ م ۸ سنبله ۱۲۹۵

دېرثنا دخپل مولاكرم چي اوډان موخپل دی که خيبردی که کنړ دی که لغمان موخپل دی
قندهار هرات، مزار هم بدخشان موخپل دی شکرشکر باغ موخپل باغبان موخپل دی
گل موخپل بهار موخپل بستان موخپل دی گل موخپل سوسن موخپل سنبل موخپله
ريحان خپل نرگس خپل سمن موخپله کشت موخپل زمين موخپل گلشن موخپله
سروه خپل بلبل خپل چمن موخپله لاله خپل ارغوان خپل دامن موخپل دی
سپين موخپل همشين موخپل جاله موخپل دی جال موخپل کمال موخپل حيله موخپل دی
صيد موخپل ماهی موخپل ميله موخپل دی نشه موخپل خمار موخپل پياله موخپل دی
بزم موخپل ساقی موخپل دوران موخپل دی پسته موخپل بادام موخپل روغن موخپل دی
عنب خپل انار خپل وطن موخپل دی طبيب خپل حسيب خپل دشمن موخپل دی
گليم خپل بازار موخپل کشتن موخپل دی زمکه خپل رود موخپل دهقان موخپل دی
هر صيغه دنحومستقبل دی که ماضي موخپل يوتن که ناراضی خیردی زرتنه راضی
دی مـوـخـپـل
هر طرف که غردی او که سمه ا راضی شامو خپل گدامو خپل قاضی موخپل دی
دی مـوـخـپـل
سپاه خپل رعیت خپل دیوان موخپل دی کار موخپل روزگار موخپل محصول موخپل
دی
غل موخپل قاتل موخپل مقتول موخپل دی ردکه مستقل دی که معزول موخپل دی
خان دی که ملنگ دی که مقبول موخپل دی کوتوال خپل پهره دار خپل زندان موخپل دی

راشي چه ټول خپل يوپه اخلاص څه نوکړی څوک چې دی نادان وی هغه کس ته رهبري
وکړي وکړي
هر ساعت دوعا دخپل پادشاه ددليري وکړي پردی نشته کرده خپل يو شکري وکړي
ملک خپل افسر خپل سلطان موخپل دی درست سره اخباريو ديوانه په ميان کې نشته
بی دجان قربان بل افسانه په ميان کې نشته هيڅ دفرانسويونشانه په ميان کې نشته
شکرشکرچې بيگانه په ميان کې نشته مديرخپل اخبارخپل زبان موخپل دی
چه پادشاه زموږ دی مهربانه نظروکه ډېر عالي يې نيت دی په څه شان نظروکه
څه حاکم راکړی عزيز جانه نظروکه عجب عصردي افغانه نظروکه
ژبه خپل بيان خپل قلم موخپل دی

دوهمه شماره شپږم کال ۵ - ۱ مخ ذی‌عقده ۱۳۳۴ هـ ق ۳۱ اگست ۱۹۱۶ م
۸ سنبله ۱۲۹۵ هـ ش

دخوشحال خټک په شعر باندې مخمس کلام مولوي صالح محمد

تل به دارنگه فرصت وی که به نه وی پردنیا به می عزت وی که به نه وی
زما به دارنگه حرمت وی که به نه وی ساقی تل به دداست وی که به نه وی
له جهان به مهلت وی که به نه وی په میدان د عشق ورگد سه کوک رباب که
که په سر برابر نه وی غور په تاب که پرمجر د عشق یی خپل زرگی کباب که
راسه پرد میو جام په می ناب که تل به هسی فراغت وی که به نه وی
که ددید هوا لری بڼه فرصت نن دی غماز نشته خای خالی فراغت نن دی
ژرسه ژرسه که یی گوری مهلت نن دی هر هوس چه د صورت کی ساعت نن دی
گوره کال ته به صورت وی که به نه وی د وطن په رنج اخته یم بی ترتیب
نه رغیرم به دوا ای زما نصیب ای زما دسترگو توره ای حبیبه
په رښتیا وماته ووايه طبیبه چه درنج به می صحت وی که به نه وی
نن خوبیا فرصت وماته راڅرگند دی ددپداردو عدی څنگ عجب خوند دی
په هوا می ددپدن زرگی خورسند دی دوصال وعده دی وکره ستا سوگند دی
په داکار کی به غفلت وی که به نه وی ستاد عشق په اور کی وسوزم ایری شم
که بی قدر لکه خاوری دکوخی شم لاس به نه واخلم له تاکه پرله پرې شم
که په تاپسی ملنگ دمصلی شم شاه په تابه می قیمت وی که به نه وی

دخپل عمر به زه هغه ساعت خوښ کم چه دغشي دمژگانو په زړه خښ کړم
ياددي چه دويل چه تابه خوښ کړم سپينه خوله کي بي روي ياره درپيشکش
ک

په خوشحال به مي منت وي که به نه وي

مولوي صالح محمد

څلورم مخ شپږم کال محرم ۱۳۳۵ هـ ق ۲۹ اکتوبر ۱۹۱۶ م عقرب ۱۲۹۵

شپږمه شماره

د عبدالرحمن صاحب په شعر باندې مخمس

جاردی شم تر نام راشه راشه په هجران کې یم ناکام راشه راشه
خما ورد صبح وشام راشه راشه ای زما دزړه ارام راشه راشه
سروقد گل واندام راشه راشه وایره خلق دصنم مدح خوان دی
هم له لاسی ډېر خواران سیندېر باندی هم له حسن بی رونق ټول خوبان دی
هم همه وایره خوبان یې مقتدیان دی دهمه وایرو امام راشه راشه
بازارخوسور شو ستاله حسنه د خوبانو ولی ته غزال چشم همه مطلوب
دشاهانانو
ایمان وروڼکي د شیخانو ډیپرانو بی تانشته څه حرمت دعاشقانو
د عشاقو احترام راشه راشه مهجور زړه خوله فراقه زیاتی چوی
په هغه باندې کول درحم ډېر به نه چه په سر غم غمون ډېر پراته وی
وی
خدا زده بیابیه هسی وقت که به نه وی زه نه پوهیږم له ایام راشه راشه
په دروغو هسی ته ولی وینا کړی دوصل وعده همیش ته په فردا کړی
خواه مخواه خندا په ماعاجز شیدا کړی نن هنگام دی که جفا کړی که وفا کړی
چاره نشي له هنگام راشه راشه ای محبوب راست قامت خم ابرویه
لب شکر دندان گوهر شیرین کویه نازنین مه جبین ستم جویه

پرې رويه سنبڼل مويه ملک خويه عنبر بويه لاله فام راشه راشه
داجهان کله مکان دانيساط دی بلکه دی د مسافرويو رباط دی
په هر لور کې غم موجود مفقود نشاط مبارک ددومينو اختلاط دی
دی

تله دی تله دی له جهاننه راشه راشه يخ کابل کې می په زړه بله لمبه شوه
له فراق سينه اتش کده شوه له فراق سينه اتش کده شوه
شپه لاپرېرېده رڼا ورځ راباندې شپه ماغريب لره قاتل د عشو ه شوه
شوه

دافغان ماه تمام راشه راشه

غلام محی الدین افغان

اول مخ اتمه شماره شپږم کال صفر ۱۳۳۵ هـ ق ۲۷ نوامبر ۱۹۱۶ م ۵ قوس
۱۲۹۵

دامير حبيب الله خان په صفت کې

مينه راشه په سرواړه گلگون ساغر چه ژمی تیر شو اورا غله دجمشید اختر

په گلستان کې په راتگ دنوی کال جلوس طاق دنصرت ترمري قوس دقزح
مازديگر

دعنادل دی هغه هرکله راشي اومېش چه کری سامعه محسوس د داوداشر

ورکړی داد دفصاحت دبلبل تقدیر گټه پوغاش له حیرت چیچلی شکسپیر

چه په گلشن کې کسی سودقدم گل دکلارد شادیانی نغاری وژغاوه ه تندر

دمینی اور دبلبل په زړه کې ولگید سری لمبی په پوری کری ده لالی
مجم

په تروزمی کې بلیری داستوری چراغ لکه داغونه دبیلتون دعاشق په خیگر

ده ژلی مرغلی ارغری پرباندې د گل کږه ایینی دی بوتی بیا دگلوتاج په
سر

ترهغه پوری چې وی دادپسرلی راتگ وی دی پرسردامیر دادخراسان افسر

ده شهنشاه دافغان داودل سالار مری توب دری فخر شمیری وکمر

که وه نازپزوپه دی عسروه مزته شایي چې امیرنه مو مدد غواړي دجرمن
قصر

جارج وراستوی باج ځکه کال په کال چه وهند خواته دی واستوی خپل لشکر

دتړقي هوا خواه ده تمدن بانی دتجارت مددگار دحرفت یاور

سلطنت داسی نہ وولیدی یشتانه په خوب هم نه درلود په دی شان خراسان افسر

مدرسۂ پادشاہان کی نہ دی سال دی نہ کلہ ستوری وی شکارہ مخامخ دہ نمر

نه دی درواغ په رښتیا چه ته یی نن کسرا په عدالت کی ته یی له خلافه سنجر

دی امیر ابن امیر ابن امیر ابن امیر په امیران دادنیا نه لری بل همسر

پہ ازل اسکزی درتہ وہ قدرت ده خدای داخداداد قبا فخر کا ستاپہ بشر

ته سراج ده هغه ملت اودين چه دتا زار اويلم وجار ج دی دنوکر چاکر

نه رسيږي دي چافهم په لوړ تيا ده ده مدح الوتل چانه سي دلته دتعقل په وړ

په نیت کی که چارحم مجسم وی ته یی چه غلیم هم نه دی میندلی ستانه ضرر

بی له تیښته نه دی بل څه په قسمت دغلیم زمری ته دریدی نشی دانتر

منزلت درکری دی تاته خدای دومره چه وه مراتب لوی تاته دی عمیق ژور دی

وه فراست ته دی انگلیندکې ارلان حیران په ذکاوت دی پټربورغ کې ووماششدر

ترهغه پوری چه انسان وی په انبرکه مقیم ترهغه پوری چه پرخای خیل تینگ
وی غر

ترهغه پوری چه دنیاکی وی ماشام وسهار ترهغه پوری چه انسان چه انبرکه وی

ویدی سترگی مورومبنان په دی سوری ستانشي کم وه پسانه له سر
ضورسراج

خه چه قدر مادرته پسینووویل که دتا خوشی وی زه تردی وه به وایم

ای رسولہ چیزا خاوری دی اکثیر نہ سی چی شہنشاہ لہ الطاف یہ تاوکرہ نظر

عبدالرسول محمد زائی

نهمه شمار ۴ مخ شپږم کال صفر ۱۳۳۵ هـ ق ۱۱ دسمبر ۱۹۱۶ م ۱۹ قوس
۱۲۹۵

حيات ملي

افغانستان خلق زمری دی په افکار به شي خيالات دبدو ورته کړی نگون سار به شي

افغانستان خلک قانع په خپل دولت و ملک صبر په خپلو غرو کوی مانع دبل دملک دی

تابع د شاه په فرامین په سل رنگه تل دی که سپک نظر ور لره وکړی پاس په دار به شي

تاسی دول یوروی په خپل مابین کی لتار دوه کاله کیږی چه جکرم په دریابو به کار

له ایشی لری غواړي وچلوی په موزه بار دین اسلام زموږ قوی ده خورا روزار به شي

تاسی دول یوروی په ایران راغلی تمام فریب موجور کړ دینو چه په کی جور کړی مقام

تفریق و اچاوه په دوی کی دنرمی په کلام خیال دایران موږ لره مکړی په اوسار به شي

ملک یورپه جنگ جدله په خپل منځ کړی اغوستل شو تر بله تمام نشي په چاڅه کوی ناز

داسی فریب ظاهر دځمن بادین هم دین هم تیکي نه واورى موږ خبریو په حصار به شي راز

دا خبرولی ځمک لومی دی که څوک پوه دا خبرولی ځمک لومی دی که څوک پوه دا خبرولی ځمک لومی دی که څوک پوه

بیا به پښیمانه شي ناری سوری به وکړی صاحب ددین رسول الله ده په ننگ غاړ به شي زار

ملاحمد خان عرض بیگی

دایې نتيجه دې خبرې دطلب خوار چه دی نكړی هېڅ پروا دزمانې په كاروبار
كه څوك ده ته بې خبروایې دحسدشې په مگردی په حقيقت كې بې خبرگنې تلوار
_____ذار

الغرض په سلوكس كې څو تن بيا په شمار چه دوی وتری په سردفضيلت يوسپين
دس_____تار

بيا به هم هغه عالم فاضل به نه وی خبردار چه والی دچين موڅوك دی هم پادشاه دتاتار
توبه ده له شكوی دعالمانو صد هزار ولی عالمان دی دنبيانو ميراث خوار

په ايذ او حسد نه دی زما گفتار زه محب دعالمانو هم ددوی يم خدمتگار
هغه څوك څوكا فرکيري په دی كار چه دی گوری علما ته په نظر دخوارو زار

اوس خوداضروري دی مونږ زده كړو له هنردفلاحت اوتجارت هم كښتوكار
ك_____فار

په فرانس كې دومره پوڅكې وی بېشمار كله وی زمونږ دوطن دولی بيخ يادچنار
په فرانس كې له بسوی نه حاصليري لكه دلتنه جريب اودقولى وی پيداوار
دام_____ق دار

دځمكو زراعت په فلاحه دی انحصار بلکه ټول جهان په زراعت دی مرغزار
زه چه نظروكړم په حالت دزميندار بې واره په ژړاشم په صداشم په كوكار

دوی خوبې تهذيب اوبې هنردی هم نادار بلکه بې خبردی په صنعت دكښت وكار
لاتراوسه يې هغه درانه جغون هم اسپار بل لاداچه نه پوهيري په سادين هم په
ش_____ديار

دوی مدام وی دپرشايق په داسې كار چه دوی مړه كړی يوتربله په يوه لپه جوار

نکری راشیان خوبی رشوته دچاکار گویا دوی لره حلال دی دامردار

رسول دی لعنت کری پہ راشی باندی ہم پہ دی باندی عتاب دی ہم عذاب دی
 بربار دقہ

په دنیا او په عقبا به یې رسوا کړی کردگار
هغه څوک چه رشوت اخلي له مسکین عاجز خوار

نورځه مه وايه افغانه په باب ددې مردار ولی اوس خودوی دی عزتمند هم باوقار

چه کرم زورم نشسته په فلک سفلہ پرور ورنه مابه په یخ کری وی حکر هم خپل ټټر

غلام محى الدين افغان

۶ - ۷ شپږم کال ۱۲ شمار ه ربيع الثاني ۱۳۳۵ هـ ق ۲۵ جنوري ۱۹۱۷ م ۵
دلو ۱۲۹۵

,,خال وخط کي به انشاء کوی ترکومه,,

ته چې زلفی دیار مشک و عنبر بولی په داچین کي به خطا کوی ترکومه
یاچه شونډی دیار لعل و شراب بولی روانه کي نارواکوی ترکومه
بیاچه مخ ددلیبر شمس و قمر بولی په تخمین به داسود اکوی ترکومه
لمر په دوگوتو هیچا نه دی پټ کړی ته به دادحق اخفا کوی ترکومه
نه رسیږی دچالاس یی وکاځل ته ته دزلفو به سوداکوی ترکومه
دلبران ټول بیوفادی وفانکه ته بی طمع دویفاکوی ترکومه
معشوقان دعاشقانو قاتلان دی ته دترکوتمناکوی ترکومه
په یوه اداء دی درست عالم قتلیری ته به دانا زواداکوی ترکومه
په یوه نگاه ژوندی په بل دی مرمه دغه لوبی به په ماکوی ترکومه
دزړه وینی می غذا دوامی نشته ته به ماته لابدوا کوی ترکومه
دادترکو دغمز و زخم ناسوردی په ناسوره مداواکوی ترکومه
دجفا په تیغ دی ټول جهان تباقیق ته به داجور و جفا کوی ترکومه
دادزلفواو دخط لشکری گوره پرسپین مخ باندي غزاکوی ترکومه
جرمینان او انگریزان سره جنگیری ته بی سیل اوتماشاکوی ترکومه
درست جهان پرشور راغلی نه پوهیږم چه بی سیل اوتماشاکوی ترکومه

مولوي صالح محمد

۶ - ۷ شپږم کال ۱۲ شماره ربیع الثانی ۱۳۳۵ هـ ق ۲۵ جنوري ۱۹۱۲
م ۵ دلو ۱۲۹۵

غزل

نوی خلق نوی رسم نوی کاردی نوی گل نوی بلبل نوی بهاردی
نوی شاه نوی سپاه نوی فوجونه نوی گز نوی سکه نوی بازاردی
نوی نوی زلمی وینم زاړه ولاړل نوی کوټ نوی پتلون نوی پیزاردی
نوی برزگ نوی زاهد نوی حکمونه نوی نوی په هر جای کې دره ماردی
نوی من نوی ډری نوی وزنونه نوی نوی سوداګرنوی بی پاردی
نوی یارنوی ریبارنوی خوراک شه نوی نوی معشوقی نوی سنگار شه
نوی ورد اووظیفه نوی شیخی شوه مسواک ایښی هرچانوی په دستاردی
نوی مینی په دنیا کې شولی ډېری په زړ و مینودچاکله اعتباردی
نوی نوی قصی اورم حیرانیرم په جهان کې یوتربل نوی زوکاردی
زاړه چې نوی راشي نوی همه داحکمت نعمت الله دپاک غفاردی
زور شـي

ملانعمت الله

چابندی کرم خدایه تی په ځان اخته کی په قفس کی دزدان جگرسوخته کی
اوس به گرزیدم ازادپه چمنوکی الووتم به په صحرا اوپه باغوکی
بڼه به گرزیدم خوشحاله په شکوفوکی ولی اوس یم په غموپه اندیشوکی
چه بندی دی دقفس کرمه صیاده خدای دی ماغوندي بندی که ای ازاده

الغرض چه ده وهلی دانعری دقفس له لاسه ووپه غلبلی
چه ناگه دچمن بادراغی دکشي چه پرونشست دایه وواته له خولی
مگرداباد دوطن دخوا راغلی چه زما صبروارام راڅخه وړی
یوساعت متفکرووحیران پاته نه یه شکروشکایت کاوه وچاته
چه بیا باددچمن راغی دده خواته اه یه وکش عرض یه وکی وخیل خداته
لکه زه هسی بندی سی ای صیاده دوطن په جدایی سی ای صیاده
زه چه فخر دچمن زیب دبوستان وم غوریدل گل دخپل ایشان وم
دباغودشوباغچو روح روان وم دسروگلوپرشاخوبه نغمه خوان وم
دپولادوپه پنجه کی دبندی کرم دهرکس ودناکس دی ریشخندی کرم
زه به تل دباغ پرسر شه په هوا وم شاخ پرشاخ به بیا په څه نازوا داوم
دگلانوپرسر روبه په خنداوم په خالی کی به وم ناست یاپه صحراوم
نه بندی وم دقفس نه می هیڅ غم وو! نه می اوشکی بهیدلی نه می ماتم وو!

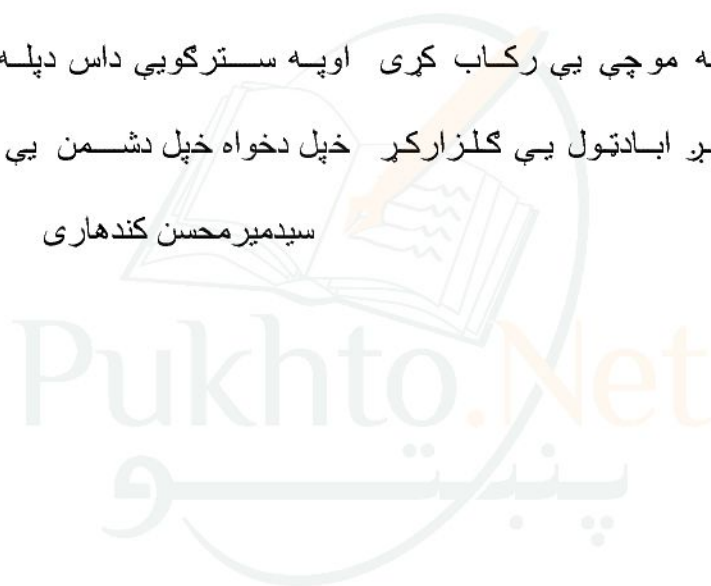
چه داهر سهار خپل مرگ په قفس وينم ولی نه مرم چه به بيا زه قفس وينم
په حسرت او په افسوس به داويله وگلشن ته يې کتل بيا يې ژړله
د قفس و دروازه ته يې خځستله لار په نه وو وزروي سر په وله
په هواسو سربې ونشت له قفس ويني توی سوی سورپور ولويد له هوس
سرترياته په سرووینوکي غرقاب وو خان بايللی زړه زخمی حال په خراب وو
يا بيهوشه يا پرهوش په اضطراب وو چه پرهوش به شوگويانه په داباب وو
سرمی بايلوويه هوا دازادی! شکرشکر سوم فدا دازادی!
په هوا دازادی می وزيري سو شکرشکر ازاد سوم که می سرپری سو
شه چه زه دازادی په هوا مرسوم نه چه پاته په ذلت دتلو پرسوم

یوویشته شماره ۲ صفحه شپږم کال ۵ شعبان ۱۳۳۵ هـ ق ۶ جون ۱۹۱۷
م ۱۶ جوزا ۱۲۹۶ هـ ش

چه پرخول دپادشاهانو غټ زکین دی هغه زموږ سراج المله والدين دی
مقتدی اعلحضرت رکن رکین دی دوعاکوی صبح وشام روی زمین دی
پراسمان دعزت نمردی غوریدلی مسلمان دده په تخت دی نازیدلی
ملاکره ټیټه اسمانو دده له تیغه چه قتل ددښمن کړی بی دریغه
کی قبا که کی خسرو دی که داراب دی تللی ډوب دده په دریځه دق الباب دی
تمنالی چه موچي یې رکاب کړی اوپه سترگويي داس دپله تراب کړی
مملکت زموږ ابادتول یې گلزار کړ خپل دخواه خپل دشمن یې تارپه تار کړ

سید میر محسن کندهاری

۲۱ شماره ۲ مخ ۶ کال ۵ شعبان ۱۳۳۵ هـ ق ۶ جون ۱۹۱۷ م ۱۶ جوزا
۱۲۹۶

سه عجب خوب وو چه می ولیده سحر زه یم په یوروپ کي اوگر خیرم لروبر

ټول یوروپ اخته دی په غوغا په یوتربله وژنی په توپک اوپه خنجر
شورش

ماوی دابه ملک وی دسینا ۱ یاد بربر ۲ ومی کړه پوښتنه له یوچانه په مدار

وايه چي داملك داشاننى ۳ كه غوندار دى خوپه افسوس اوپه حسرت شو په گفتار
۴

چه داملك دعاقلانودانايانودي بسيار داهغه يورپ دى چه دى جاي وودهنر

بيامى له هغه نه استفسارکي په داباب دوى ولى پرېوتل دزمانى په دى گرداب

ده وى حقيقت کي پرنگيان ووپه شتاب چه ورک دى له جهانہ مسلمان شي په
عذاب

زه که اوس خودوى شول په دنيا کي په څوک چي وى مغرورپه خپل قوت اوپه
خط حکمت

دى خوبه زرپريوزى په کوهى کي دزلت نه بى وى عزت اونه قدرت اونه طاقت

چه لرى مصيبت کا او حاصل کاندې سوک چه ډېرمغروروى دهغه خاورى په
راحات

۱-سینا یعنی ابن سینا ۲- بربر شمالی افریقا ته وايي په شرقی افریقا کي دى

۳- په جنوبی افریقا کي دى ۴- دحبشستان په وسط کي یو کلی دى

بخت که چاته شااکا که داناوی دجرمن خپل دانائی به يي په جان سى شعله زن

څه به درته وایم دفلک په دوروغن نخینی خلاصیری له اسیب مرد وزن
سخت ساعت هغه دی چه هوښیاری کوروکر بیا می دهغه نه په دی شان وکی سوال
چه کله به ختمیری په یورپ کی داجنجال ده وی که چیری ورک له جرمنیانوشومجال
یاکه روسیان شي په دنیاکی دیرپایمال یاکه انگریزان شي له قسمت یروزبر
بل خوبه اسلام شي په دی جنگ کی کامیاب که چیری کل اتفاق کړی اسلام ددین په باب
بیا به نشي په دنیا کی یاره داسی انقلاب اوس خودپر ضروري دی چه اسلام شي فتح
په داسی یو ځای له دنیا له خیر وشر

ولی دښمنان دی په خپل کورکی سرپه سر بیا هغه وپل چه ته هم څوک یی په خپل تن
چه دلته یی راغلی اوصورت دی وی غمجن جاواا که سماترا ۲ که بورنیو ۳ دی
یاکه ته یی دکابل یا پېښور یادختن ستاوطن
ماورته بیان کی خپل اصلی نام ونشان
چه ته داسی بیخبر یی له دنیا له خیر وشر

چېرته چه اوسیرم هغه ملک دی دافغان دېر دی زموږ په ملک کی عالمان هم فاضلان
چه دوی وایي دیورپ و حکیمانو ته خواران بل موږ یو دېر ماهر په کاروبار کی دجمدر

۱-۲ دبحر هند کی یوه لویه جزیره ده ۳- بورنیو دمحیط کبیر پوه لویه جزیره ده
بیاراته گویان سو هغه ځوان په دی مضمون ستا خو هم څه زده دی یاته هسی یی پښتون

ماویل چي پښتانه خودې په علم کی جیحون زه یم له هغونه یو ادنی سړی کرمون ۱
په اتوژبو پوهیرم درته وایم مختصر یعنی په پښتواوپه هندی کی یم ماهر
عربی اوانگریزی خوهم پوهیرم په ظاهر گورمکی اوشاستری ته په ښه شان یم حاضر
په اردو اوپه فارسی کی یاره زه یم محرر نور علوم هر راملوم دی برادره ماش قدر

بل په ملک کې یې جوړ کړی سرکونه هم
 چه له دوی نه حاصلیږي ددنیاکل اعتبار

تجارت و شراکت دی جاری کری شهریار چه په ده باندې موقوف دی دجهان کاروروزگار

هم دهر تعليم دپاره استادان دى ميسر بل داچى مور لمسى يودطالوت در حقيقت

چه رب دمت عطا کری وقوت هم
هغه ان چه طالوت وکې په جالوت باندی

له طالوت سره څو تنه او کفار و ووپه کثرت مرداري کړ جالوت په خپل همت او پخپل
سـخـر

سليمان عليه سلام چه وه پادشاه د كل عالم دهغه په زمانه كه خو لازيات وو زموږ

تہ خوراثہ ستایی خپل نیکونہ خپل دوران
ایاتاسو ہم څه کری شي په جواب کې
زیلان

یا که هسی خان ته وایی یوشیربیر افسوس صد افسوس هم افسوس دی
صد ده زار

چہ زہ شوم لاجواب پہ حکمت کی دطیار ماویل افغان اوس ہمت کرہ پہ خپل کار

ونیسہ لہ ستونی یہ داتکہ بی ۴ کامردار

غلام محى الدين افغان

ایرویلاں - طیارہ ۲- زیلان سیوڈول دجهاز ۴- تک - فوراء

۸ مخ ۷ کال ۳ شماره ذیعده ۱۳۳۵ هـ ق ۳ سپتمبر ۱۹۱۷ م ۱۱ سنبله
۱۲۹۶ هـ ش

اول حمد دهغه پاک پرورگاردی چه مغزده ممکنات په مقدار دی
زیاته ونکې دعزت دترقي دی رسوونکي ده ذلت اوده شقی دی
خدایه ماله شقاوته په امان کړی په خاطر می ده نبی اخرزمان کړی
هم پادشاه سراج المله والدین چه مالک دتخت وتاج دی په یقین
اهل بیت سراجیه کړی ټول مامون دبنمان خواروخسته کړی زړه زبون
هم صاحب محمود طرزی کړی په زړه چه مدیر دی داخبار هرځای کی یاد
شاد

علامه د زمانی روشن ضمیر دی باحکمه پرغیرت باتدبیر دی
نیک نامی ورته حاصله مالامال کړی حاسدان یې واره پښو لاندې پایمال کړی
مولانا محی الدین صاحب غمخوردی دتمام افغانستان دسترگوټوردی
په درویشتمه شماره کې داخبار یواعلان په پښتو کړی تیار
هرافغان پېپه مضمون باندې رسیږی په لوستو یې یو تر بله هوسیری
ایراد نشته په پښتو کې ای صاحبه فضل شوی په افغان دی لواجه
افغانان بهادران دزمانی دی نوراقوام ورته په شان ده زنانی دی
هردولت کې مشهور لکه دنمردی دغلام په سرو لار لکه خنجر دی
افغانی ژبه ده غیرته ډېره گرانه خدای زده کړی ده افغان ته په اسانه
ده دی ژبي مبارک ډېر عزت دی پردو ملتو کې یې حرمت دی

ر به تاكړی پرمور باندې احسان دی چه راكړی دمدير ډېرمهربان دی
په خدمت کی ده مدير صاحب عرضونه څه عاجز غريب کوم په تعظيمونه
که اخبار شي مزین په افغاني نورانی به شي افغان په معانی
دیورپ په حال به واره خبردار شي له غفلته يوکرته به بيدار شي
که خدای کړی ترقي ده افغاني وی دپښتو اخباريې سرده ودانی وی
ای خاوند ه نوالجلاله باری خدایه ترقي پښتو ورکړی بی نهايه
چه فقير عبدالسلام کامه وطن یم اوسيدونکي مستعلی کي شه وطن یم
اميد وایم په خدمت کی دمدير چه اخبار کي شي داخل زماتحریر
سنة درى سوه یوزر پنځه دیرش کاله تیر دهجر میاشت وه سلخ دشوال
عبدالسلام

Pukhto.Net
پښتو

۱ مخ کال محرم الحرم ۱۳۳۶ هـ ق ۱۸ اکتوبر ۱۹۱۷ م ۲۵ میزان
۱۲۹۶ هـ ش

پنځمه شماره

داسلام وپادشاه ته دوعا

فخردين شمع دولت احمدی ملت سراج د خلت په خلصت شاد شه حکمت په شه
تاج

کوزدنشي تخت وتاج له جوړشوی له عالی خیال دی کوثر مومی چه مخلوق سی
سراییه په سیرابه

ته راضی سی په دوه کونه میسر له امیر ابن الامیر ابن الامیر
دهر عسر

ثقافت دخلافت په حکمت د خپل قدرت یوخواش دداعیانوبال وپرکری دقربت

شه امیر حبیب الله ته کسب وکار در حبیب ربه ته په معاون سی په نصرت په مظفر کی
ورکی

حبیب گوری له یثربه هر ساعت تاته ای سرچشمه داسلام نه یی حق تعالی د مکره
وروره

امت باغ دمصطفی دی سرچشمه یی سرد مصسه کوزله موزه په حضور دپیغمبر
سوافسر

دتمام امت بابا سوی ترزاره واره هلکه ستاعت داسمانی وی نازدمه لویره
پرخمکه

یاالله العلمین په طفیل دمصطفی شه خادم دشریعت که چه جهان مومی صفا

درحمت سایه اوژده کی چه اسلام په ا بی دینی که سی راپورته ریشه تخم به پوره
سوده شیی

شکسته قلم تمام سوزیاتی نه لری زبان ربه ته په رحمت دېرکه چه مظهر شي
درحمان

که په خپل عمر پودعا لرم په خدای قبوله دپادشاه په شان کي بنایي هم مشروع موهم
قبولنه

هم زما بخره په کي هم نصیب دعلم که پادشا صاحب دنیّت وی کل عالم به سی
وخاص

سعادت دسلاطینولکه ابردنیسان مشترک ددرست عالم شوکه انسان دی که
حیوان

باری ربه له تاغواړو چه مو هومره ددبده زموږ دتوری له هیبته کفره په زلزله سی
سی

ددبده موسوه بالانشاء الله له اتفاقه دادعقل شمع کوره نوی راغله له خلاقه
عادتۍ قاعدۍ داوي همیشه به شیر حریری ایزدی عنایت کوره جام دزروکتوری سو
شو

لوی امید شو وخالق ته چه مورب کي موزبایلی په دغه وه چه مواخته وه بیغازه
سرفرازه

امید واریوباری ته عمارت به موبلند سی دتحقیق توفیق په راکي واره لوتی به
موقوفندسی

لوی امید لرم ورب ته چه همت مو ټوله شیاطین مخالفین اعداد دین موبه ناورین
دین شی

دتهذیب اولواجباب کتاب څخه انتخاب

۴ مخ ۶ شماره ۷ کال ۱۵ محرم الحرام ۱۳۳۶ هـ ق انوامبر ۱۹۱۷ م ۹
عقرب ۱۲۹۶

افغاني دغزل

دپشو پس خورده نخورم زه مکروه کله دمره ورور په ورستو غوښوځان وکلی
کــــــــــــــــومــــــــــــــــه !! مــــــــــــــــروــــــــــــــــمــــــــــــــــه

که موژک په څاه کې ولويدد ری ورځی می په مرد اروبدو غوښوهر ساعت خوله لگومه
خــــــــــــــــواگــــــــــــــــرــــــــــــــــځــــــــــــــــی

په بنی لاس کې می عصاده چې ثواب می په بل لاس کې می اړه ده دخپل دین ریشی
علاوه شي رــــــــــــــــیــــــــــــــــبــــــــــــــــمــــــــــــــــه

دین موټوله طبیعت واصطلاح وبرعات تش الفاظ می دی په خوله کې چه ددېن
شــو دعوی کومه

که خوشوی په بودی گد سودعیال له سری په خبره غلیظ اخلم خوله ووزیره مردارومه
ولــم

زه په خوله خوله ها ها لرمه چه مرغی په لاسوکې می اورتک دی په کله ۱
دانــــــــــــــــه یــــــــــــــــونــــــــــــــــسی ورــــــــــــــــلــــــــــــــــگــــــــــــــــومــــــــــــــــه

دشپیتوکلوطاعت و عبادت پرمخ تیرنکرم په مثال دکول غویی یم پرمخ خم
پــــــــــــــــرشــــــــــــــــارــــــــــــــــخــــــــــــــــمــــــــــــــــه

مولایاشه راته وایي که موژک دزنه نه د کلو غله می څه سوه چه بنی په دکومه
وای

علت ټوله کم علمی سوه بی ترتیب په دین فرايض می بیکاره کړه نوافل پرسترگوردمه
کــســو

نوافل چه ټوله جمع دخپل عمر دکلو کرم درشکې قیمت بی نسی چه یوزخم په ترمه

دعالم خوب چه بهترزما ترطاعت و عبادت هغه دغه علم بولی چه حدود و پیژنمه
ش

اول خان بیا تاته وایمه راسه دین ته ترتیب که پرخی که نه پر نه خی زه یه ترتیب
کشیزده بیانومه

۷ مخ ۷ کال ۷ شماره صفرالمظفر ۱۳۳۶ هـ ق ۱۷ نوامبر ۱۹۱۷ م ۲۵
عقرب ۱۲۹۶

دغه څه عجب دوران دی	چه راغلی پرافغان دی
لمردعلم راختلی	په روشن ټوله جهان دی
وقت دعلم ودهنردی	نوردعلم درخشان دی
نن دجهلی بازارسوردی	دهرعلم توددوکان دی
داخو عصر دسراج دی	چه افغان ټول په روشن دی
عجب عصر دی ای وروره!	چه ځوان زور اوزور په ځوان دی
دسراج په نور روشن دی	که خیبردی که کهسان دی
شکرشکر شه ساعت دی	فضل سوی درحمان دی
شه امیر یه دی راکری	پرمور ټولومهربان دی
شه غمخوردپینتنو دی	دخپل وقت نوشیروان دی
علم دوست هنرپرور دی	لوی امیر اوشه سلطان دی
مزاج دان طبیب دملک دی	په حکمت لکه لقمان دی
پښتومړه وه ده ژوندی کړه	روح پروردخپل لسان دی

تخت و تاج دی همیشه وی	خوزمین واوزمان دی
مشر زوی دامیر گوری	عنایت دپاک سبجان دی
شه سردار معین دعلم	دعرفان دباغ باغوان دی
هم ناظر دمعارف دی	هم ناصر دهرناتوان دی
شهزاده دپښتنوډي	تاج دسردکل افغان دی
شه معین السلطنه دی	پرامیر صاحب دپرگران دی
معارف ټوله دده دی	هم ددی مجلس میزبان دی
نازنده لویژی پرمخکه	خوولار شنکي اسمان دی
هغه خدای دی ساتند وی شي	چه دټولو نگهبان دی

79

چه مرداری غوښی نه خورم عادت کي ترکرزولوی	هیڅ پردین دمجری نسی عادت یم ترلاس ن ی ولوی
ترمرداره ډېر بدتروی ځنگی خورم په اشته	دین می څه شوراته گوری نه می شرم نه ح ی
دقران شریف احکام دی قدرنه لری دپیاز	که پرولی په بازارکي څوک په نکوی په غ
په ابروی داصطلاح و عادت له دی سکه داره	چه روشن په عادت نه وو ټوله پاته شوه ب ی ک کاره
داعادت دکور خراب سی دین به کی رشکی رشکی	دپادشاه سکه مغلوبه دناچلی پیسکی
تردی لوبدختی شته چه دین تابعه دعادت ش ی	هرچیری چه عادت راغی منافی دشریعت س ی
مصطلحه بیدینی لکه خونچه ایشی په میان ک ی	که عیب نه وه په اولس کي نقص نه وینم په ځانکی
تخالف له اصطلاحه ترشرعی مکروه مکروه شوه	چه قبله یي کړه غلطه دین ترپاته په گروه گروه سو
که قبله حقیقی نه وه بدهغه چي عیب باله س ی	که احکام دشریعت وی په دغه ټول به تاله س ی
هرتوکرچه عیب باله سی که روا که ناروا	خوراتنگ ځنی پرهیز شو دین تابعه دهوا
که پیغور دعالم نه وو باکي نه لرم له کړنه	څه به یوسی اخرت له پرملاعات سی ز م ا ب د نه
وخیل نفس ته موسجده شو تن زتارزموږپه غ	جهنم په خیال جنت سوچس باطل هوش یاری ولاړه

تن بارکش باری درکری میره هغه چه پرسپورشو	چه بی خریه خت کی سپورکی جهان کل دخره ابخورسو
بازی توله له غیرته غیرت نوم دی دایمان	که خلانده شمع نه وه وبه ژاری په ارمان
چه غیرت دمیره نه وی قدرنه لری له توله	په جته بی خطامه شی بی معنی سرپی بوله
نغاره کی پراسمان وی چه هوش نلری ساده	که په تخت په هوا درومی سپوریه مه بوله پیاده دی
له اسمانه زمکی عرشه څه دراوره ای خود رایسه	که مبلغ دمغنی نه وویل شی نه وخی له سرایسه
بدعادت بیانه وم مکرره په باربار	هیڅ می صبرخینی نه سی ځکه ډیربه سی تکرار
له تکراره ملال مسه عادت دین دی نرولی	پاک قرآن درب کلام په چه چارپیره دی وهلی
له قرانه سره جنگ دی که ملگری دعادت سو	زماوروره په دی پوه شه څه مخرب دشریعت دی
توفیق غواړه له خالقه بخشنده دی مهربان	هم ارحم الراحمین دی هم کریم دی هم منان
بل طرف ته امیدنسته بی درباردخالق	دغه باب دغه خلقه سوه سابق ود لایق
زاری گوږیه یم ورب ته څه عادت موسعادت ک	یا ارحم الراحمین! رزق روزی موسعادت ک

تهذیب الواجبات له کتاب څخه

۷ مخ ۷ کال ۱۱ شماره ربیع الثانی ۱۳۳۶ هـ ق ۱۵ جنوري ۱۹۱۸

افغاني سوگند

قبيح مشكله ديوتان دی هلوکان به وی ساتلی	شي جامی په په اغوستی پیریشان یی خوراښکولی
رقصوی پر مجلس کی فاجران پرگزیدلی	په بوسه روپی تراخلی په غاشوفاسق نیولی
نه ملاشته نه صوفی شته نه دریم	چه په لخته توره ورسی په غیرت تردین غاورپی داسو
خوار فقیر که افسوس وکه یاپه وینو سترگو	نوری خه له لاسررسی که دخان غوښی سری
دونه لویه خرابی و بیباکی په دین کی کیری	هیڅ میره په غیرت نشونه په زورکی څوک خوژیژی
ته خرواردلواطت و دزنا په میزان تول که	یو مثقال ددی پردرند دی که نه وینی سترگی پورکه
زنا کیری په خلوت کی داپه ډول ددین خفت	دزنا پر ظهور قتل داسو فخر وسعادت
چه په جهروت فخر و جمعیت سی معصیت	بل به نه وی په اسلام کی تردی پورته ضلالیت
درست ولس په دی شریک دی داباز خواست به	که خه لری که نیردی وی هیڅ احد به پاته له موژی
پر مومن باندې واجب چه داصحبت په غم	که به نور له لاس نیسی یو مټ خاوری الودک
یادولو په قوت سره پادشاته خبرورسی	دانخری به سی محکم خره غواپی به تربدرسی

چه غیرت پرمینه نه وی موروته د کل اسلام	خوډبه وی په خروپایماله نه موننگ سـوـنـه مـوـنـام
دین دگوتوشوریدن سو تسبیح ارووشي غشي	داتسبیح به دی زنجیرسی ددورخ داورسـکـرـوتـی
مرد وزن که مسلمان ووباندفرض تراستری	چه ددین نقصان په ولید خان به نه ولی بـیـغـمـه
لالا څکوی درتیرسه داخبرسودنامرد	حیدری ذولفقارکشي که چه هیڅ پاته نسی فـرـد
کل بنیاد دین پرتوره نو را حکام په خال وخط	که یه توره تیره نه وی دین یه بایلو سـوـغـاـط
دحسین سرپه تویوی دل کوشه دمصطفی	چه غیرت دعراق نه ووکفین سوه بیوفا
کوم توکر دبیدنی دشهزاده ترخون سوکم	چه پشتو سوبی غیرته دین پایمال پـرـخـرـخی دم
جواهر دشریعت دمصطفی دزړه اجزاشوه	چه په سپک نظریي گوری دېره بده یی جـزـاـشـوـه

دتهذیب الواجبات له کتاب څخه

نواموزه پاکه لوحه چه لیکې هغه خط اخری	ددې زمکې حکم ستادی که اغزی پرژدی که نخلی
دهلک که تربیت وو دپراسان په مراد سی	دطوبی ونه ترسازه پلارپه قبرکې په شادی
چه په چوب وپه شیرینوسر بالادی اموخته کی	خدای رازق دی بلاشکه اماتاپه غم اخته کې
چه تومان دده خرخشت وی داپه څه شي موجودیژی	کې دبل پیسه راکش کړه ستاتندی به په داغیژی
زړه د کی دنبورخاله همیشه لکه سرسام	خبرنشو په کمال چه افلاس فخرداسلام
مسکن دشه لقب وودې بی بولی تورفرنگ	طبعه واوښته له دینه غریب تاکی په بدرنگ
تعجب دی وانسان ته پرهرخیال چه پوخ سوهد	بیاتمرگه نه بدلیزی که هرخوسی گدود
اهنی سپاره میدوشي ۱ سازکه دتوپکو	دانسان خوی نه بدلیزی که یه ولی په مردکو
ارمنی که ایرانی که کشمیری که دکنی وی	چه په هدپوخ عادت پوخ سوپوهغه به یه مرگی وی
په قیامت که دیده نشته ولی دلّی سوی جدا	چه همه طبعه ددنیاووځوک ژراکه ځوک خن دا

پر قدر دهم طبعی بی نزدیک دم صطفی وی	که دلته په خوی لیری همه به لیری په عقبی وی
ده پرنس کانی ترلی ته خوانچې خوری دس	دپینه شری اغوستی ستاوریشمین س
دی دزره لره وربولی ته برتن باندې تمام س	بدن تالره غلام دی ته غلام لره غلام سوی
بل مثال ددندودی په د مبال کی دطناب	بیزوبان په تابازی که گرزوی دی باب په ب
تن بیزوطناب په طبعه بیزوواندی خپل دش	څه ریشخندی یې پرتاجورک پرخواهش د
چه په شکیل دخابو بولی هغه دادی ورته گ	مردی ټوله په میرانه حبطه درومه ترکوره
دنیاکی کودې په نکری تنگی وتری مرانه	دوه دولته صنایع سی په دو عا غواری س
دمردی په کارشرمیری په سپیتانه کی په خ	چه یې خوښه شوه سپیتانه مرگ په به ترهسی ژوند
په سل کاله نه پوره سونه فربه سونه س	نه مووویل چې ربه تیرپرتیرسو هیرپه هیر
دومره فکر موژله نشته که په دی صورت انسان وای	دبوجهل وبولهب ودفاروق یکسان وایي
بازی ټوله درونی ده که د زور فقط سوه س	دانسان لقب دیوی زره له راسه ای همدمه
سره کلان دی غوریدلی بلبلان باندې مس	چه وزرو ته یې لاروسوه هغه ټول می پ

چه په عرش داله بولی په حدیث که هغه زړه دی	څه دزړه صندوق سوری که سیل وکه چه زړه څه دی
وروسته وړاندی موجودات یی په یوکنج کې چاپیری	لږڅه هوش کړه سړی سه زړه پرڅه له تاپاتایبری
مامعنی ومابقی عالم به کله هله مومی	که له تنه سوی فارغه چه دزړه پرلوری درومی
نوی نوی اسمانونه بیا بانونه واجر	ډېر به ووینی یی په زړه که که ته شوی له تنن حر
له درانه خیال راپرپوزه زړه ایله که رب تی پرپرږده	که دڅه له تنه پرې کړه سعادت دی مخ ته کشیزده
بی گذره گډیره ډېر عالم دی اوبو وری	سه مشغول په هغه کارچې په سولیری دتن بردی

دتهذیب الوجبات له کتاب څخه

Pukhto.Net
پښتو

څلورم کال دريمه شماره دمیزان ۱۳ د ۱۲۹۴ هـ ش کال

گل موخپل بهار موخپل بستان موخپل دی	شکر شکر باغ موخپل باغبان موخپل دی
لاله خپل ارغوان خپل دامن موخپل دی	سروه خپله بلبل خپل چمن موخپل دی
بزم خپل ساقی موخپله دوران موخپل دی	نشه خپله خمار خپل پیاله موخپله
ځمکه خپله رود موخپل دهقان موخپل دی	کلی خپل بازار موخپل وطن موخپل دی
سپاه خپل رعیت خپل دیوان موخپل دی	شاه موخپل گدامو خپل قاضی موخپل دی
عسکر خپل مفتی خپل زندان موخپل دی	غل موخپل قاتل موخپل مقتول موخپل دی
مدیر خپل اخبار موخپل دوران موخپل دی	شکر شکر بیگانه په میان کې نشته
ژبه خپله قلم خپل بیان موخپل دی	عجب عصر دی افغانه نظروکړه

مولوي صالح محمد

Pukhto.Net
پښتو

سراج الاخبار درسم الخط پرتله له اوسنی رسم الخط سره

دسراج الاخبار په پانوکي دپښتو خاص حرفونه نه ليدل کيږي داځکه دهغه وخت په چاپخانه کي دپښتو حرفونه نه وه دت پرځای ت، د ږ پرځای ږ، د ډ پرځای ډ، ډر پرځای ژ، د بن پرځای ش، دگ پرځای ک او ډر پرځای ز، راغلي دي اوکلمي هم ځينو ځايونوکي پيوستي ليکلي شوي داوسني رسم الخط سره مغايرت لري چه موضوع په لاندې مثالونوکي په ښه ډول سره ليدلای شو:

اوسنی رسم الخط	دسراج الاخبار رسم الخط
له کومه	لکم
ډېر	ډير
مور	مژ -منز-مونک-منک
ځوان	جوان -ځوان
زور	زور
پښتانه	پښتانه
کيردۍ	کژدۍ
شوی	سوی
يې	يه
چې	چه
کي	که
سړی	سړی
لومړی	لمړی
ټول	ټول
مه کړی	مکړی
لږ	لژ
په عالم	پعالم
گوره	کوره
کر مه	کمه
زمونږ	ځمونک-زمنز

اوسنی رسم الخط	دسراج الاخبار رسم الخط	اوسنی رسم الخط	دسراج الاخبار رسم الخط
اخلی	اخی	خوڙ	خوڙ
ڙڙل	زرل	غڙ	غڙ
کڙ	کي	ونروينه	ونروينه
دواره	دواره	ورڙ	ورڙ
هوبنيار	هشيار	ترک	ترک
هوسيري	استيزي	لوڙه	لوڙه
کيري	کڙي	کچني	کچني
پنڇه	پنزه	رشتيا	رشتيا
ڄيني	زني	زمکه	زمکه
کڀته	کشي	زان-ڄان	زان-ڄان
زما	ڄما	گنهگار	گنهگار
غوندي	غندي	سونه	سونه
جغرافيه	جيوجرفي	په دي	په دي
شي	سي	په خيل	په خيل
موڙ	منڙ	بي خبر	بي خبر
کي	که	اوسيرم	اوسيرم
برخه	برخه	په ملڪ	په ملڪ
ڄوک	سوک	په کار	په کار
شپون	شپان	پوهيرم	پوهيرم
پادشا	پادشه	ساتن دوي	ساتن دوي
کومه	کمه	په ده	په ده
ڄل	ڄل	غت	غت
ڄکه	ڄکه	ڄوانيم	ڄوانيم
ذکر	سکر	کم	کم
مو-مي	م ا	روز-ورڄ	روز-ورڄ
ڄالي	ڄالي	اڄيل	اڄيل
نکري	نکي	وموڙه	وموڙه

اوسنی رسم الخط دسراج الاخبار رسم الخط اوسنی رسم الخط دسراج الاخبار رسم الخط

له تا	لټا	گل	کل
هو مره	همره	گر خیدل	گر زیدل
خای	خای	فو خونہ	فوجونہ
کې	کش	خلمی	زلمی
پښو	خپو	افگار	افکار
ر سیری	ر سیکي	مه کوی	مکوی
هوسیری	هوسیکي	سترگی	استرگی
لمر	نمر	زړه	زله
کر مه	کمه	خکه	زکه
بنکاره	شکاره	نامه	نام
سپاه	سپه	خبښ	خش
لیکي	لکي	نښلی	نخلي
ثان	سان	هلکان	هلوکان
میره	میره	دوزخ	دوزخ
خه کوی	څیکوی	موز	موژ
ځلانده	ځلانده	ځینی	ځینی
خی	خی		

نتیجه

دافغانستان دفرهنگي ژوند په لوړ تيا کي يوبل عمده عامل داميرحبيب الله خانه په دوره کي دهغو فراريانو راستنيدل وو، چي داميرعبدالرحمن خان له خواتبعيد شوي وو، هغوی هيواد ته له راستنيدو وروسته داذهانوپه تنويرکي ستره ونډه واخيسته او دمعاصرو ادبياتو پر بنسټ ايښودلوکي يي مهم نقش درلود. د دغو کسانوپه ډله کي محمود طرزي او غلام محمد الدين افغان په خاصه توگه د يادوني وړ دي.

دتجدداور وېبپاڼتيا ددوري ادبيات دملې ارمانو دعرادي په توگه دفرهنگ پرمخ بيولو ته وقف شوي وو. په دې کي شک نشته چي دمعاصر ادب تر څنگ کلاسيک ادب او فلکور ي ادب دواړه په خپل قوت پاتي وو. خو معاصر ادب دمحتوي او پيغام ددرلودلو له کبله نور ادبي جريانونه له خپل عنعنوي اهميت څخه و غورځول، معاصر ادب ديوه متعهد اورسالتمند ادب په توگه دټولني په خدمت کي په کار واچول شو، په هيوادکي دمزمن فقر، بيسوادۍ، اداري فساد، ظلم اوبي عدالتي عموميت، ټول وطن پالونکي اوپرازادۍ مين روښانفکران دي ته وهڅول چي دمنځنيو پيړيو درکود ډله منځه وړلوله پاره حاده مبارزه پيل کړي. ادبيات دخلکود ذهنونو دروښانولودپاره استخدام کړي او ولس دغفلت، بي خبرۍ اوبي تفاوتۍ ددرانه خوبه راوښ کړي، دپښتو ژبي او ادبياتو دپراختيا اوپرمختگ له پاره زمينه برابريده، په همدې وخت کي په لره او بره پښتونخواکي دبر داسي ځوانان موجود وو چي دنويو علمونو او اړو پايي ادب مطالعه يي کړي وه نو ادبي ژانرونه او فورمونه يي پيژندلي وو، دخپل خيال د اظهار له پاره يي نوې لارې په نښه کړي وې، اود پښتو دلرغوني ادب په پراخه بنسټ يي دپښتو دنني ادب ماني پيل کړه. که څه هم انگرېزي استعمار په ۱۸۹۳ کال کي دديورنډ په تحصيلي کرښي سره دافغانستان دخاوري يوه برخه له اصلي پيکر څخه بيله کړه، خوويي نشوکولاۍ چي دپښتنو دکډواړمانونو، گډو ارزښتونو او گډو وياړونو ترمنځ دبيلتانه کرښه ويا سي. دفرهنگ په ساحه کي دلته او هلته په يوه وخت کي حرکت پيل شو، ددغه حرکت مخکښان دټولني روښانفکران وو، په افغانستان کي (سراج الاخبار افغانستان (دمولوي عبدالروف کندهاري له خوا (۱۹۰۶) دجنوري په يوولسمه نيټه راووتله خودهمدغي لومړۍ گڼي له خپرېدولو وروسته جريده بنده شوه، ددوهم ځل له پاره (دسراج الاخبار افغانيه) په نامه په (۱۹۱۱) کي محمود طرزي په مديريت اومشري خپره شوه په همدې وختونوکي په لره پښتونخواکي هم دپښتو دمعاصر ادب دپراختياپه لاره کي گامونه پورته شوي وو. په (۱۹۱۰) کي دافغان دجريدې دخپرېدوسره سم په پښتو ادب کي نوي ژانرونه باب شول، اودراحت زاخيلي، فضل محمود، عبدالملک فدا، غوندي ليکوالو اوشاعرانو دمعاصر ادب زري وکړل.

محمود طرزي او عبدالرحمن لودين په سراج الاخبار افغانيه كي دپښتو مضامينو
اوشعرونو خپرولوته په اگاهانه توگه پاملرنه اړولې وه، ددغو ټولو اوښتوسره سره
دپښتو غزل محتوی هم په دغه دوره كي تغير كړئ دئ او غلام محي الدين افغان لومړنی
سړی ووچي په غزل كي يې وطني مسایل ورځای كړه لكه :

زړه زما ډك دی له مینې دوطن
خپل وطن ماته عزیزدی ترخپل تن
هریوگل مي دوطن په ماډپرگران دی
تركشمیره ترپاریسه ترلندن
شیرین خان مي په شیرین وطن فدای
زه خودارنگه فریاد یمه كوهكن

اخردعادافغان داده ای صاحبه
چي اسلام صاحب دجاه كړي ذوالمنين

مولوي صالح محمد ددې دورې بل تكړه شاعرهم په شعر څه ناڅه ویني كړي
دي. ددغې دورې په شعرونو كي دنوی دوران د پیلیدوزېری ورکړ شوی دئ ددغې دورې
داد ب مخکښان او شاعران دادي:

مولوي صالح محمد کندهاری ، غلام محي الدين افغان ، مولوي عبدالواسع کندهاری
عبدالعلي مستغني ، عبدالهادي داوي ، سيدمحسن کندهاری ، عبدالسلام ، عبدالرحمن لودين
اونور نومونه دیادوني وړ دي.

ددغې دورې په شعرونو كي دوطن مینه ، دخپلواكي جذبات ، داسارت اوبندگي پر ضد
، داعتراض غږ ، دطبیعت دښکلا ترسیم ، په ټولنه كي دانسان موقف ، دده دژوند شرایط
دپوهې سطح اونور مسایل څرگند شوي دي، داوه دسراج الاخبار هغه خدمت چي پښتو ژبي
ته يې كړئ دئ. دهغه وخت شاعرانو دخپلي ژبي اوخپل ادب له پاره ډېره پوهې ځلي كړي،
اونور خلک يې دپښتو ژبي پراختيا اوپرمختيا ته ځير كړي دي دغه ادبي نهضت په خپل
وارسره دپښتو ژبي اوادبياتو له پاره لاندي خدمتونه كړي:

۱- پښتانه شاعران اولیکوالان یې هڅولي چې خپلې ژبې او ادبیاتو ته خدمت وکړي او دېر شاعران یې روزلي دي.

۲- سراج الاخبار د افغانستان په ادبیاتو کې یونوی تحول رامنځ ته کړی دی.

۳- دخلکو شعورته یې وده ورکړه او خلک یې دخپل هیواد د ازادۍ او خپلواکۍ داخیستلو او ساتلو له پاره هڅولي دي.

۴- دخلکو په فکري اوښتون کې یې د قدر وړ کارونه ترسره کړي دي .

۵- د پښتو ژبې د پراختیا او علمي کولو له پاره یې ډېرې هلې ځلې کړي د سراج الاخبار په پانوکې د پښتو ژبې اهمیت او ارزښت په ډاگه څرگند شوی او دا څرگنده شوې چې د افغانستان ټول خلک او مختلف قومونه باید پښتو ژبه زده کړي .

۶- پښتو ژبه د ښوونې او روزنې د وزارت په درسي نصاب کې شامله شوه او مولوي صالح محمد ددې دورې ستر شاعر اولیکوال د لومړي ښوونکي په توگه د حبیبي په لیسه کې مقرر شو.

۷- سراج الاخبار د پښتو نظم او نثر ته خپله غیر خلاصه کړه او هغوته یې په خپله غبرکې حای ورکړی دی.

۸- په سراج الاخبار کې نه یوازې د پښتو معاصر ادب پر مختیاکړې بلکې د کلاسیکې دورې شاعران یې معرفي کړي او دهغوی اشعاريې نشر کړي دي .

۹- د پښتو ژبې فلکورته یې هم توجه کړې چې ۱،۴ فکلوري مشهور متلونه د غلام محی الدین افغان له خوا په سراج الاخبار کې خپاره شوي دي.

۱۰- د سراج الاخبار په پانوکې شعر د شعر پر حای پاته نشود چې ددې په وروستی پلان کې د مینې او مین حای د ژوند درېښتنو اصولو وینو پوهه، خپلواکي، ملي غرور او نور د افغانستان په هنري ادبیاتو کې رامنځ ته شوه.

کومه د شعرونو ټولگه چې مایه دې کتاب کې راوړې که چیرې نوموړی شعرونه په دقت سره ولوستل شي پورتنی ټول مسائل چې ذکر شول، په ډاگه په دې شعرونو کې لیدل کیږي او پورتنی خبری په اثبات رسوی . په افغانستان کې سراج الاخبار افغانیه په پانوکې په غزل کې دنوښت څرکونه اونویو موضوع گانو حایونه لیدل کیږي. لکه دخپلواکۍ، پرمختگ، د فکر ونو خپلول او نور. په پیل کې دغه نویوالی له یو ډول شعري کمزوریو هم

ڊڪ وو، مثلاً دسراج الاخبار په پاڼو کې دصندلی له پاره (صندلی غزل) په نوم شعر هم کښل شوی، ددغه دورې په شعرونو کې دنوي دوران دپیلیدو زیری ورکړ شوی دی.

په درناوی

اخځليکونه

- ۱- دسراج الاخبار بيلابيلی اته کلنی جریدي
 - ۲- دافغان یاد- دکابل پوهنتون —دژبو او ادبیاتو پوهنځی- ۱۳۶۳ کال
 - ۳- دغلام محی الدین افکار او اثار- دکابل پوهنتون دژبو او ادبیاتو پوهنځی
 - ۴- دپشتو معاصر ادبیات اوسنی دوره پوهنوال ډاکتر زیورالدین
- درسی لکچرنوټ ۱۳۵۸ کال

پای

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library